

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

AVRAAM ȘI ISAAC SE ÎNCRED ÎN DUMNEZEU

Ne putem încrede mereu în Dumnezeu, chiar și atunci când ne este foarte greu să ascultăm. Domnul Isus, Mielul lui Dumnezeu, a luat asupra Lui pedeapsa pentru păcatele noastre.

DUMINICĂ

Focul pe care Dumnezeu l-a trimis peste Sodoma și Gomora a ars aceste două cetăți rele. Nu a rămas nimic din ele. În timp ce focul ardea, se înălța mult fum în nori mari și gri. Și, în dimineața următoare, când Avraam s-a uitat în vale, a știut că Dumnezeu nu găsisese nici măcar zece oameni care să I se închine Lui. Cât poate fi de trist!

Dumnezeu promisese că Avraam și Sara vor avea un copil. Dar atât el, cât și soția lui știau că erau prea bătrâni să mai poată avea copii. Și-a ținut Dumnezeu promisiunea? Hai să vedem! **Geneza 21:5**

Știi ce înseamnă numele Isaac? Înseamnă „râs”. Avraam și Sara au râs când au aflat că vor avea un fiu la bătrânețe. Și prietenii lor au râs când au auzit despre micul Isaac.

Pe măsură ce Isaac creștea, Avraam și Sara îl învățau despre iubirea minunată a lui Dumnezeu și despre planul Său de a salva lumea. I-au povestit despre Satana și despre trista is-

torie a neascultării lui Adam și a Evei, care au mâncat din fructul oprit. Isaac a învățat cum să construiască un altar din pietre și știa că mielul de jertfă trebuia să le aducă aminte mereu că, într-o zi, Domnul Isus avea să moară pentru noi.

Avraam și Sara i-au spus lui Isaac și ce s-a întâmplat din cauza păcatului – potopul, turnul Babel și alte istorisiri. Și l-au învățat să asculte imediat și cu bucurie. Părinții l-au învățat pe Isaac multe lucruri înțelepte.

LUNI

Cu fiecare an care trecea, Isaac creștea și devenea tot mai puternic. Curând, a ajuns la vârsta de douăzeci de ani. Ce mândri erau Avraam și Sara de fiul lor! Isaac își asculta părinții și îi iubea foarte mult. Dar, mai presus de toate, Isaac îl iubea pe Dumnezeu și asculta de El.

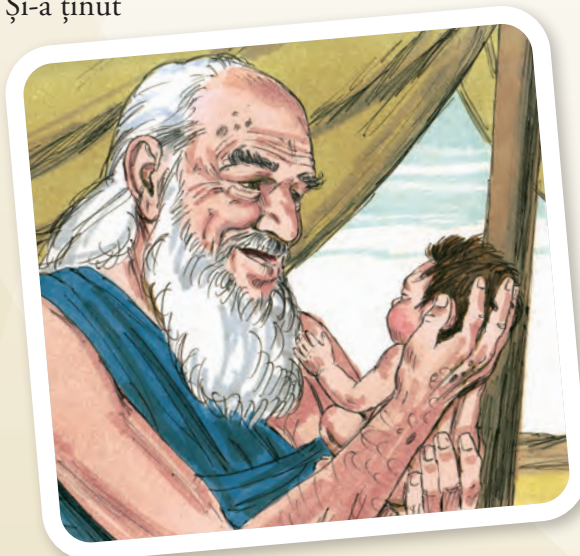
Într-o noapte, Dumnezeu a strigat: „Avraame!” Și Avraam s-a trezit. El și Dumnezeu erau buni prieteni și vorbiseră de atâtea ori, încât Avraam a știut cine l-a strigat. Ce i-a spus Dumnezeu? **Geneza 22:1**

Biblia spune că Dumnezeu l-a pus la încercare pe Avraam. I-a cerut să facă un lucru foarte greu. Dacă Avraam avea să-L asculte pe Dumnezeu, chiar dacă nu își dorea să facă acel lucru, atunci oricine ar fi știut, în mod cert, că Avraam îl iubește pe Dumnezeu mai mult decât orice și se încrede în El.

Lui Avraam nu i-a venit să creadă ce i-a cerut Dumnezeu.

Versetul 2

Dacă Isaac ar fi murit într-un accident sau dacă s-ar fi îmbolnăvit foarte grav și ar fi murit, ar fi fost îngrozitor.

Dar ceea ce Dumnezeu i-a spus lui Avraam să facă a fost chiar mai rău. Cum putea el să-l ofere pe Isaac, pe singurul lui fiu, ca jertfă?

Avraam s-a dus afară singur și s-a rugat. Satana era chiar acolo ca să-l ispitească să nu asculte. A fost oare chiar vocea lui Dumnezeu? Dumnezeu Însuși spusese că Isaac urma să devină un mare neam de oameni.

Dar Avraam cunoștea vocea lui Dumnezeu. Învățase că putea să se încreadă și să asculte indiferent ce i-ar fi spus Domnul să facă. Și, astfel, s-a hotărât să asculte, chiar dacă nu știa cum va putea să facă ce i se ceruse.

MARTI

În curând urma să se facă ziua și Avraam știa că trebuia să asculte. Ce îi spusese Dumnezeu să facă? Să-l ofere pe Isaac, pe scumpul său fiu, ca jertfă.

Avraam s-a dus la locul în care dormea Isaac. După ce s-a uitat la el, s-a întors repede și a plecat. S-a dus apoi la locul unde dormea Sara. Oare să o trezească și pe ea ca să-și poată îmbrățișa fiul pentru ultima oară? Nu! a hotărât el. Ar fi putut să-l împiedice să asculte de Dumnezeu.

Ducându-se înapoi la Isaac, l-a trezit ușor și i-a spus că Dumnezeu dorea ca ei să meargă la muntele Moria pentru a aduce o jertfă specială. Nu era prima dată când Isaac mergea cu tatăl său să aducă jertfe speciale, așa că nu a fost surprins. S-a îmbrăcat repede și a fost gata de plecare. Ce altceva a mai făcut Avraam devreme, în dimineața aceea? **Geneza 22:3**

Numai Avraam cunoștea adevăratul motiv al călătoriei lor spre muntele Moria. Așadar, în timpul călătoriei care a durat trei zile, Avraam s-a gândit la tristul secret și s-a rugat lui Dumnezeu în gândul lui. Cât de mult spera el ca Dumnezeu să schimbe ce îi spusese să facă!

Satana tot încerca să-i șoptească o mulțime de motive să nu asculte. Ce ar zice servitorii lui dacă s-ar întoarce singuri de pe munte? Cum s-ar simți Sara când l-ar vedea întorcându-se acasă fără scumpul lor Isaac? Inima ei avea să se frângă.

Avraam nu a vrut să asculte sugestiile lui Satana. Dar, ah, ce bine ar fi dacă Dumnezeu i-ar spune totuși că nu mai e nevoie să asculte!

MIERCURI

Recuseră trei zile de când Avraam, Isaac și servitorii plecaseră din tabără. Se aflau acum aproape de muntele Moria, unde îi spusese Dumnezeu să meargă. Pe vârful muntelui, Avraam a putut vedea un nor frumos – semnul pe care Dumnezeu promisese să i-l dea. Acum nu mai era nicio îndoială în mintea lui că auzise vocea lui Dumnezeu. Și astfel, a ascultat în continuare. După ce le-a spus servitorilor să aștepte întoarcerea lor, Avraam și fiul său au mers încet, spre vârful muntelui. Isaac căra lemnele, iar Avraam, cuțitul și un vas în care avea focul. Avraam era foarte, foarte trist. În cele din urmă, Isaac l-a întrebat ceva pe tatăl său. **Geneza 22:7**

Avraam încă nu putea suporta gândul de a-i spune lui Isaac ce îi ceruse Dumnezeu să facă. Așadar, ce a răspuns el când Isaac a dorit să știe unde aveau să găsească un

miel pentru jertfă? **Versetul 8**

Atât Avraam, cât și Isaac știau că Dumnezeu promisese că Isaac va avea mulți urmași, sau „descendenți”, adică mulți copii, nepoți și strănepoți. Avraam nu știa cum avea Dumnezeu să-și țină promisiunea dacă Isaac murea. Dar el a ales să creadă că Dumnezeu putea să-și țină promisiunea, și chiar Își dorea să o țină. Citește **Evrei 11:17-19 p.p.**

Ce credință minunată a avut Avraam!

JOI

Chiar dacă Avraam alesese să-L asculte pe Dumnezeu și știa că El l-ar fi putut învia pe Isaac, crezi că a fost ușor pentru el să facă ce i-a zis Dumnezeu? Bineînțeles că nu.

Avraam și Isaac au urcat pe vârful muntelui împreună. Au construit un altar din pietre și au pus lemnele pe care Isaac le cărase până acolo.

În cele din urmă, Avraam a știut că sosise timpul să-i spună scumpului său fiu ce i-a spus Dumnezeu să facă. Isaac a fost surprins și speriat la început. El urma să fie jertfă?! Isaac era tânăr și puternic și ar fi putut foarte ușor să fugă și să se ducă acasă. Dar nu a fugit. Isaac Îl iubea pe Dumnezeu foarte mult. Învățase să se

încreadă în Dumnezeu, să asculte de El și de tatăl lui. Așadar, a acceptat de bunăvoie să fie el jertfa.

Isaac și-a pus brațele în jurul lui Avraam și au plâns împreună. Amândoi cunoșteau promisiunea lui Dumnezeu despre Isaac și familia pe care trebuia să o aibă. Amândoi știau că Dumnezeu putea foarte ușor să-l învieze, totuși era atât de greu să asculte! Probabil că Avraam și Isaac s-au rugat împreună, s-au îmbrățișat și și-au dat ultima sărutare pe obraz. Isaac a făcut tot ce a putut ca să-l ajute pe tatăl său. Și, apoi, totul a fost gata. Avraam a ridicat cuțitul.

Deodată, s-a auzit o voce care îi vorbea, o voce pe care Avraam a recunoscut-o: „Avraame, Avraame!” a spus vocea. Ce i-a spus apoi Dumnezeu? **Geneza 22:12**

VINERI

Chiar în ultimul moment, Dumnezeu l-a oprit pe Avraam, să nu-l mai aducă jertfă pe Isaac. Nici nu ne putem imagina cât de fericiți au fost!

Chiar atunci, Avraam și Isaac au auzit un zgomot în tufișul din apropiere. Ce au văzut? **Geneza 22:13**

Repede, Avraam și Isaac au luat berbecul din tufiș și l-au așezat peste lemnele de pe altar pentru a-l jertfi. Împreună, I-au mulțumit lui Dumnezeu că le-a dăruit un berbec de jertfă în locul lui Isaac.

Din nou, Dumnezeu a promis că întreaga lume avea să fie binecuvântată prin familia lui Isaac. Avraam demonstrase că se încredea în Dumnezeu și că Îl asculta. Și, cel mai frumos lucru, Avraam și chiar îngerii care priviseră au aflat mai multe despre ce trebuie să fi simțit Dumnezeu când L-a lăsat pe Fiul Său, Isus,

să devină om și, în cele din urmă, să moară ca jertfă pentru păcatele noastre.

Dumnezeu a permis ca Domnul Isus să ia asupra Sa teribila pedeapsă pentru păcat pe o merităm noi, tu și eu. Isus avea să facă asta pentru fiecare om care a trăit vreodată pe pământ. Avea să-L simtă El pe Tatăl Său ceresc alături, așa cum Avraam a fost lângă Isaac? Nu. Avea să mai fie acolo vreun miel care să-I ia locul, așa cum i-a luat locul lui Isaac? Citește **Ioan 3:16** rar și cu atenție și gândește-te la ce scrie acolo.

Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru iubirea Lui minunată.

TEXT DE MEMORAT

„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (Ioan 1:29)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tată bun, Îți mulțumesc pentru istoria lui Avraam și Isaac. Sunt foarte bucuros că pot să mă încred mereu în Tine și este întotdeauna cel mai sigur să ascult de Tine. Îți mulțumesc că L-ai dat pe Domnul Isus să moară în locul meu și, astfel, pot să aleg să trăiesc cu Tine pentru totdeauna. În Numele Domnului Isus, amin!

DE GÂNDIT

Este întotdeauna cel mai sigur să ascuți de Dumnezeu, chiar și atunci când nu înțelegi de ce?

Cum a învățat Avraam să recunoască vocea lui Dumnezeu?

Dacă petreci timp citind Biblia și rugându-Te, vei învăța să recunoști vocea lui Dumnezeu.

A fost greu pentru Dumnezeu Tatăl să permită ca Isus să ia asupra Lui pedeapsa pentru păcatele noastre?

Cine a murit pentru păcatele tale pentru ca tu să poți alege să trăiești veșnic?

De cine ar trebui să ne aducă aminte jertfa mielului?

STUDIU SUPLIMENTAR

Geneza 21:1-21; 22:1-19

Patriarhi și profeți, capitolul 13

Istoria mântuirii, capitolul 10

(de la „Fiul făgăduit!” la final)

DIN NOU DESPRE VACANȚA LUI BOODLE

Partea a XIII-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

Dena, Sherry, mama și tata, împreună cu Boodle, ajunseseră în sfârșit la plajă, în drumul lor spre Orașul cel răcoros, Baguio. Boodle nu avea nevoie de costum de baie, așa că s-a repezit direct în apă, în timp ce membrii familiei se schimbau unul câte unul, cât de bine puteau, în micuța lor mașină. Întrucât Boodle era parțial un Spaniel de apă, îi plăcea să înoate.

În timp ce membrii familiei se schimbau în costumele de baie, Boodle alerga înainte și înapoi, de la apă la mașină, de parcă ar fi spus: „De ce vă ia atât de mult timp?” Însă, într-un final, au ajuns toți în apă, alături de Boodle. Era așa de distractiv! Totuși, dintr-un motiv oarecare, Boodle a intrat în panică. Nu-și mai lua ochii de la ocean, în timp ce fugea înainte și înapoi pe plajă, lătrând cât putea de tare. În cele din urmă, a înotat până la familia ei și se asigura că dădea tare cu nasul în fiecare dintre ei. Apoi a înotat înapoi la mal și a început să latre iarăși.

– Ce se întâmplă cu Boodle? De ce se comportă așa? au vrut să știe fetele.

Tata a râs.

– Cred că este prea aproape de sol ca să ne poată vedea pe deasupra valurilor, și probabil asta o îngrijorează. Ea înoată până la noi și ne atinge ca să se asigure că suntem toți teferi.

Și probabil tata avea dreptate.

Boodle a fost foarte fericită când familia s-a săturat să înoate și să sară pe valuri și s-a hotărât să se joace o vreme în nisip. În timp ce fetele construiau castele de nisip și căutau scoici, Boodle își săpa propriile gropi sau alerga de colo-colo.

În cele din urmă, a venit vremea să pornească la drum, spre munte, către orașul cel răcoros, Baguio, la cabana lor de la munte. Membrii familiei au îndepărtat de pe ei cât de mult nisip au putut și s-au îmbrăcat iarăși cu hainele de călătorie. Au pus-o pe Boodle să se scuture bine de tot și i-au șters blana și lăbuțele. Cu toții erau atât de obosiți... Doar tata a mai rămas treaz, deoarece conducea. Chiar și Boodle a adormit.

Când au ajuns la cabană, a fost atât de bine să facă un duș și să scape de nisipul de pe ei și de urmele de la apa sărată.

– Ce bine că ne-am luat cu noi puloverele, i-a zis Dena mamei.

Curând, focul ardea în șemineu și fiecare lucru fusese despachetat și pus la locul lui. Cabana era confortabilă și caldă, iar mama a citit o povestire din Biblie la momentele de închinare. I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru călătoria în siguranță și pentru distracția de pe plajă.

Fiecare era bucuros să se bage în pat și să tragă păturile călduroase până la urechi. Boodle dormea deja pe covorașul din fața șemineului.

Aveau să mai urmeze niște excursii și zile interesante și pline de distracție de care Boodle și familia urmau să se bucure împreună. Însă, bineînțeles, Boodle nu știa asta. Era doar un animal de companie fericit, pe care familia și mulți alții îl iubeau.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

O SOȚIE PENTRU ISAAC

Învățăm să ascultăm de Dumnezeu când ascultăm de părinți. Și, când ascultăm de părinți, Îi permitem lui Dumnezeu să ne îndrume.

DUMINICĂ

I-a fost foarte greu lui Avraam să se supună când Dumnezeu i-a cerut să urce pe muntele Moria și să-l aducă jertfă pe fiul lui, Isaac? Da. Dar Dumnezeu l-a ajutat să asculte și i-a dat un berbec de jertfă în locul lui Isaac. Cât de fericiți au fost Avraam și Isaac în timp ce mergeau împreună spre casă!

Când Sara a îmbătrânit și a murit, Isaac a simțit foarte mult lipsa mamei lui.

Și Avraam era foarte bătrân. **Geneza 24:1** El știa că mai trebuia să facă un lucru foarte important înainte să moară. Pe vremea lui Avraam, părinții înțelepți îi ajutau pe copiii lor să aleagă persoana cu care să se căsătorească. Iar Isaac nu avea încă o soție. Așa că Avraam s-a rugat lui Dumnezeu pentru problema aceasta, și Isaac aștepta răbdător ca tatăl lui să-l îndrume.

Avraam știa că toate femeile din Canaan se închinau la idoli. Dacă Isaac s-ar fi căsătorit cu o astfel de femeie, ea ar fi vrut ca Isaac să se închine și el la idoli. Isaac era afectuos și dorea să-i facă fericiți pe alții, așa că i-ar fi fost ușor să o facă fericită pe soția lui și să o lase să facă ce dorea.

Dumnezeu dorea ca Isaac să fie așa cum era tatăl lui și să-i învețe pe alții cum să asculte de Legea Sa. Prin urmare, era foarte important pentru el să își găsească soția potrivită. Isaac trebuia să se căsătorească cu cineva care avea să-l ajute să asculte de Legea lui Dumnezeu.

Ce putea să facă Avraam? Cum putea el să găsească soția potrivită pentru Isaac?

LUNI

Avraam se ruga pentru găsirea unei soții potrivite pentru fiul său, Isaac. El nu dorea ca Isaac să se căsătorească cu cineva care se închina la idoli. Isaac era un băiat special pentru că Dumnezeu dorea ca el să îi învețe pe alții despre adevăratul Dumnezeu și cum să asculte de Legea Sa. Isaac avea nevoie de o soție care să îl ajute la aceasta.

Când se ruga, Avraam se gândea la familia tatălui său, care locuia în îndepărtata cetate numită „cetatea lui Nahor”. Unii oameni totuși se închinau la idoli, dar câțiva încă Îl iubeau și Îl ascultau pe Dumnezeu. Poate că în cetatea lui Nahor se afla o tânără care Îl iubea pe Dumnezeu și care ar fi fost dispusă să își lase familia și

să vină în Canaan pentru a se căsători cu Isaac. Avraam l-a chemat pe Eliezer, slujitorul lui cel mai bătrân. Ce i-a cerut Avraam să facă? **Geneza 24:3,4**

Avraam i-a spus lui Eliezer să nu aleagă o tânără din Canaan, ci să meargă în cetatea lui Nahor, unde trăia familia lui, și să aleagă de acolo o soție pentru Isaac. Și Eliezer i-a promis lui Avraam că așa va face. Eliezer știa că ceea ce îi ceruse Avraam era foarte greu și că doar Dumnezeu putea să îl ajute să facă alegerea înțeleaptă.

Eliezer a fost gata de plecare imediat. A luat cu el zece cămile pentru ca tânăra fată și ajutoarele ei să poată veni cu el la întoarcere. A mai luat și câteva cadouri pe care să i le dea fetei și familiei ei. În scurt timp era deja pe drumul spre cetatea lui Nahor.

MARTI

În timp ce călătorea, Eliezer se gândea și se ruga. Știa că fata pe care avea să o aleagă urma să fie un mare ajutor pentru Isaac și pentru mulți alți oameni. Cum avea el să aleagă fata potrivită dintre niște oameni pe care nu îi mai întâlnise niciodată? El și-a amintit de promisiunea lui Dumnezeu: „Dumnezeu... va trimite pe Îngerul Său înaintea ta.”

Eliezer a călătorit spre cetatea lui Nahor. Când a ajuns, el s-a oprit lângă o fântână, în afara cetății. Era seară, așa că putea vedea cum femeile veneau din cetate pentru a scoate apă din fântână. Apoi, Eliezer s-a rugat. Ce i-a cerut el lui Dumnezeu? **Geneza 24:12-14**

Chiar atunci, Eliezer a observat o tânără frumoasă care avea un urcior pe umăr. Ea a venit la fântână, și-a umplut urciorul cu apă și apoi s-a întors spre casă. Părea să fie diferită de celelalte fete. Ce amabilă și politicoasă era!

Eliezer a alergat spre ea. Când el i-a cerut politicoș: „Te rog, dă-mi să beau puțină apă din vadra ta!”, ea i-a dat bucuroasă să bea. Eliezer se întreba ce avea să spună mai departe tânăra fată, atât de amabilă. Avea ea să se ofere să scoată apă și pentru cele zece cămile ale lui? **Versetele 19,20**

Dumnezeu a răspuns imediat la rugăciunea lui. Uitându-se la fată cum muncea, Eliezer putea spune despre ea că e o muncitoare puternică, rapidă și voioasă. Oare aceasta era fata pe care Dumnezeu o alesese ca să-i fie soție lui Isaac?

MIERCURI

Eliezer, slujitorul lui Avraam, se afla lângă fântână, aproape de cetatea lui Nahor, și privea la tânăra care scotea apă pentru cămilele sale. Ea era foarte amabilă și mai era și harnică. A continuat să aducă apă de la fântână până ce și ultima cămilă a băut suficient.

Eliezer a răsplătit-o pentru munca ei, dându-i câteva cadouri din cele pe care le adusese. I-a spus că venea din partea familiei lui Avraam, iar apoi a întrebat-o dacă putea să petreacă noaptea în casa tatălui ei. Fata i-a spus că numele ei era Rebeca. Ea era fata lui Betuel, nepotul lui Avraam. Dumnezeu îl condusese pe Eliezer chiar la familia pe care Avraam îl rugase să o găsească!

Rebeca a alergat spre casă și a dus vestea emoționantă despre un bărbat din familia lui Avraam care aștepta la fântână și care avea nevoie de un loc în care să doarmă peste noapte. Apoi, ea i-a arătat familiei ei cadourile pe care acesta i le dăduse.

Laban, fratele Rebecăi, s-a grăbit să meargă la fântână ca să-l întâlnească pe Eliezer și să-l aducă la ei acasă. Laban s-a asigurat că toate cămilele aveau paie ca să mănânce și un loc de odihnă. Apoi, cei doi bărbați s-au dus în casă.

Masa era gata, dar Eliezer nu dorea să mănânce încă. Ce a vrut el să facă mai întâi? **Geneza 24:33**

JOI

Eliezer se afla în casa lui Betuel, tatăl Rebecăi, și le-a zis gazdelor lui:

— Nu mănânc până nu voi spune ce am de spus.

Cu toții au fost de acord să asculte ce avea el de spus. Eliezer i-a spus familiei Rebecăi despre Avraam și despre Isaac.

— Eu sunt slujitorul lui Avraam. Domnul l-a umplut de binecuvântări pe stăpânul meu, a început el, după care le-a spus că, atunci când Avraam era foarte bătrân, Dumnezeu i-a dat un fiu special pe nume Isaac, căruia Avraam avea să-i dea tot ce îi aparținea.

Apoi, Eliezer le-a spus că Avraam l-a trimis în cetatea lui Nahor ca să-i găsească o soție lui Isaac. Le-a explicat că Isaac nu se putea căsători cu o fată din Canaan, pentru că acele fete nu îl iubeau pe Dumnezeu și nu I se închinau. Atunci, Eliezer i-a spus familiei Rebecăi despre rugăciunea de la fântână și despre modul în care Dumnezeu i-a răspuns imediat. Rebeca și familia ei ascultau cu atenție tot ce spunea Eliezer. Când a ter-

minat, el i-a întrebat pe părinții și pe fratele Rebecăi dacă sunt de acord ca Rebeca să se căsătorească cu Isaac. Ce au spus ei? **Geneza 24:50,51**

Când a auzit răspunsul lor, Eliezer s-a rugat din nou și I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că i-a răspuns la rugăciune atât de repede. Apoi, el a deschis restul cadourilor pe care le adusese și le-a dat Rebecăi și familiei ei. După aceea au mâncat împreună. Cât de fericiți trebuie să fi fost cu toții!

VINERI

Dimineța următoare, după un somn odihnitor, Eliezer le-a spus rudelor Rebecăi că dorește să se întoarcă în Canaan cât mai repede. Știa cât de fericit va fi

Avraam când va auzi cum a răspuns Dumnezeu rugăciunii sale!

Așadar, părinții și rudele Rebecăi au întrebat-o dacă este dispusă să își lase căminul și să meargă în Canaan să se căsătorească cu Isaac. Ce a spus ea? **Geneza 24:58** Îți poți imagina cât de fericit a fost Eliezer să audă o veste atât de bună?

Rebeca și-a împachetat în grabă lucrurile. A luat-o cu ea și pe Debora, doica ei, și câteva slujitoare ca să o ajute în noua ei casă. Apoi s-au urcat pe cămilele pe care le adusese Eliezer și au început călătoria cea lungă spre Canaan. Au călătorit în fiecare zi. Era seară când, în sfârșit, au ajuns în Canaan. Rebeca a văzut un om plimbându-se pe câmpul din apropiere.

„Cine este omul acesta care vine pe câmp, înaintea noastră?”, a întrebat Rebeca. Eliezer i-a spus că este Isaac. El se dusese să se roage pe câmp, la sfârșitul zilei.

Când s-a dat jos de pe cămilă, Eliezer le-a povestit lui Avraam și lui Isaac despre modul în care Dumnezeu îl ajutase să o găsească pe Rebeca. Toți erau foarte

fericiți, I-au mulțumit lui Dumnezeu și I-au adus laude.

Isaac și Rebeca s-au căsătorit. Biblia ne spune că Isaac a iubit-o pe Rebeca și „a fost mângâiat pentru pierderea mamei sale”. Nu-i așa că Dumnezeu a fost bun când l-a condus pe Eliezer direct la soția potrivită pentru Isaac?

TEXT DE MEMORAT

„Eu, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi.”
(Psalmii 32:8)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată, Îți mulțumesc pentru povestea cu Isaac și Rebeca! Mă bucur mult că s-au căsătorit și Te-au lăsat pe Tine să-i călăuzești. Te rog, ajută-mă să învăț să fiu un ajutor bun și să-i ascult pe părinții mei! În Numele Domnului Isus, amin!

DE GÂNDIT

De ce l-a trimis Avraam pe Eliezer în călătoria aceea lungă?

Erau multe fete drăguțe unde locuia Isaac. De ce nu a vrut Avraam ca Isaac să se căsătorească cu una dintre ele? Îl iubeau acele fete pe Dumnezeu?

Este bine să ne căsătorim cu cineva care nu Îl iubește pe Dumnezeu?

Cum a știut Eliezer că Rebeca era un ajutor bun și plin de voieșie?

Eliezer l-a rugat pe Dumnezeu să îl ajute să aleagă fata potrivită. Crezi că te va ajuta și pe tine să faci alegeri bune?

Cum ești tu un ajutor bun și voios pentru mami și tati? În câte moduri îi poți ajuta pe părinții tăi?

STUDIUL SUPLIMENTAR

Geneza 24

Patriarhi și profeți, capitolul 15

Istoria mântuirii, capitolul 11

DRĂGUȚA ȘI FRUMUȘELUL

Partea I. De Amy Sherrard

... două păsări care au locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Singapore și în Filipine.

Dena și Sherry erau două fete care locuiau cu părinții lor. Aceștia erau misionari în două țări îndepărtate, Singapore și Filipine. Părinții lor le învățau să fie respectuoase, astfel că ele nu li se adresau celorlalți misionari pe numele mic. Întotdeauna li se adresau persoanelor mai mari cu „unchiule” sau „mătușa”. Unchiul Jack și Mătușa Olivine erau prietenii speciali ai Denei și ai lui Sherry și părinților lor.

Într-o zi, în timpul unei vizite, Unchiul Jack a întrebat:

— Nu credeți că Drăguța voastră are nevoie de un prieten ca să nu mai fie singură?

Drăguța, o femelă de peruș alb, nu se simțise niciodată singură, nici măcar un pic. Dar Dena și Sherry erau încântate de ideea de a mai avea încă un animal de companie în casă. Sherry încercase de multe ori să strecoare pe furiș un broscoi în baia lor și să-l pună în cadă, dar Mami îi descoperise întotdeauna, iar Sherry și broscoiul fuseseră nevoiți să iasă înapoi pe ușă.

— Drăguța stă în colivia ei frumoasă și mare, încuviință mama, așa că avem suficient spațiu și pentru o a doua pasăre. Care este numele ei?

— Nu este o „ea”, zise Mătușa Olivine. Este un „el”, și noi l-am numit „Frumușelul”. Este foarte blând și chiar a învățat să vorbească puțin.

Fetele erau încântate. Încercaseră s-o convingă pe Drăguța să vorbească, dar ea nu coopera. Putea să cirească bucuroasă și să se ciorovăiască, dacă simțea ea că este cazul. Însă, oricât de mult au încercat fetele, Drăguța nu vorbea pe „limba” oamenilor, ci doar pe „limba” păsărilor. Poate că Frumușelul putea s-o convingă să învețe să vorbească.

— Ce știe Frumușelul să spună? doriră fetele să știe.

— Păi poate să spună: „Eu pot vorbi pe limba oamenilor. Tu poți să vorbești, vorbești, vorbești?”

Unchiul Jack râse.

— Ar trebui să spună: „Tu poți să vorbești pe limba păsărilor?” dar, până în prezent, n-a vrut să în-

vețe restul cuvintelor pe care ar trebui să le zică.

Tuturor li se păru foarte amuzant, iar familia vru să știe totul despre noua pasăre.

— Ce culoare are? întrebă ei.

S-au bucurat când Mătușa Olivine le zise că penele lui erau de un verde frumos.

— Întrucât în curând ne vom întoarce în Statele Unite, trebuie să găsim o casă pentru Frumușelul, iar noi ne-am gândit la voi. Și se pare că și voi vreți să-l luați.

Și toată familia a spus „da” în același timp.

Când l-au adus pe Frumușelul și l-au pus în colivia cea mare, cele două păsări s-au uitat una la alta pentru o vreme. Apoi, Frumușelul s-a agățat de capătul celălalt al barei de lemn pe care stătea Drăguța. Foarte încet, el s-a apropiat de ea, ciripindu-i un amical „Bună” pe limba păsărilor. Drăguța nu s-a mișcat.

În cele din urmă, Frumușelul s-a așezat chiar lângă ea. Drăguța și-a înclinat capul și s-a uitat la el cu atenție. Apoi, Frumușelul cel inteligent i-a spus Drăguței chiar la ureche: „Sunt o pasăre drăguță. Eu pot...” Dar înainte să termine, Drăguța i-a tras una cu ciocul, fără însă să-l doară vreun pic pe Frumușelul. Doar l-a speriat atât de tare, încât a zburat pe o altă bară de lemn și a stat acolo, gândindu-se la ce i se întâmplase.

Membrii familiei nu au putut să nu râdă. Nu-și făceau griji, deoarece știau că Drăguța și Frumușelul vor învăța să se înțeleagă foarte bine. Și chiar așa s-a și întâmplat.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

GEMENII CARE NU SEMĂNAU

Noi ar trebui să spunem întotdeauna adevărul. Când facem așa, suntem fericiți și îi facem și pe ceilalți fericiți, dar minciunile creează o mulțime de probleme.

DUMINICĂ

Trecuseră mai mulți ani de când Isaac și Rebeca s-au căsătorit. Avraam îi dăduse toate bogățiile sale lui Isaac și, în cele din urmă, a murit. Câți ani avea Avraam cel credincios când a murit? **Geneza 25:7**

Deja Isaac și Rebeca îi învățau pe oameni despre Dumnezeu cel viu din ceruri și despre minunata Sa Lege. Dumnezeu l-a binecuvântat pe Isaac, și el se ruga în fiecare zi. El înălța o rugăciune specială pentru Rebeca. Fiindcă ea încă nu avea copii, Isaac l-a rugat pe Dumnezeu să-i dea Rebecăi un copilăș. Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui și curând Rebeca și-a dat seama că urma să aibă un copil. Însă, după un timp, Rebeca a început să se îngrijoreze, așa că s-a rugat lui Dumnezeu. Ce i-a spus Dumnezeu Rebecăi? **Versetul 23**

Ceea ce i-a spus însemna că ea urma să aibă doi băieți și că cel mai mic avea să obțină dreptul de întâi născut. Ce era dreptul de întâi născut? Era un cadou special care conținea o binecuvântare specială de la Dumnezeu și o parte mai mare din bogățiile tatălui.

De obicei, dreptul de întâi născut îi revenea băiatului celui mai mare din familie. În mod normal, fratele cel mare era bucuros să primească acest drept de întâi născut și abia aștepta ziua când tatăl lui avea să se roage pentru el și să-i dea binecuvântarea specială a lui Dumnezeu. Apoi, misiunea lui urma să fie aceea de a-și îndruma familia să se închine lui Dumnezeu și să

asculte de El, așa cum făcuse și tatăl lui. Isaac și Rebeca așteptau cu nerăbdare ca cei doi bebeluși ai lor să vină pe lume. Cu cine aveau ei să semene?

LUNI

Rebeca a avut băieți gemeni, după cum spusese Dumnezeu. Știi ce sunt gemenii? Sunt niște bebeluși care se nasc în același timp. Uneori ei sunt identici, adică arată la fel, iar alteori sunt diferiți. Dumnezeu i-a spus Rebecăi că băieții ei gemeni vor fi foarte diferiți. Și chiar așa au fost. Cum arăta primul bebeluș și care era numele lui? **Geneza 25:2** Cel de-al doilea bebeluș nu avea păr pe piele și i-au pus numele Iacov.

Pe măsură ce Iacov și Esau creșteau, părinții lor îi învățau despre Dumnezeu. Ei le-au spus băieților despre Legea lui Dumnezeu și că, dacă ascultă de Dumnezeu și fac lucrurile plăcute Lui, o să fie fericiți.

Dar, chiar dacă au avut aceiași părinți și au fost învățați aceleași lucruri despre Dumnezeu, Iacov și Esau au făcut alegeri foarte diferite. Iacov a ales să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu și pe părinții lui. El se gândea în primul rând la ceilalți și la cum să-i facă fericiți. Era un băiat harnic și îi plăcea să ajute în grădină și să aibă grijă de oi. Îi plăcea să îi ajute pe părinții lui pe acasă și era foarte amabil cu ei. Dar Esau nu a vrut să asculte de Legea lui Dumnezeu sau să îi ajute pe părinții lui. El a ales să se gândească doar la el însuși și la distracție. El nu avea răbdare. Nu îi plăcea să aștepte. Așa că s-a făcut vânător. Cât de diferiți erau gemenii!

MARTI

Isaac și Rebeca i-au învățat pe băieții lor despre dreptul de întâi născut. Cel care îl primea, urma să fie preotul familiei sale și să-și învețe familia să se închine la Dumnezeu și să Îl asculte. Trebuia să fie un bun exemplu pentru ceilalți și, într-o zi, prin familia lui, Isus, Fiul lui Dumnezeu, avea să Se nască în lumea noastră. Iacov îl asculta pe tatăl lui cu atenție când vorbea despre dreptul de întâi născut. Cât de mult își dorea să aibă această binecuvântare! Se gândea în fiecare zi la dreptul de întâi născut și la o modalitate prin care să îl obțină. Însă știa că Esau era fiul mai mare și că dreptul de întâi născut îi aparținea lui.

Într-o zi, când s-a întors acasă de la vânătoare, Esau era foarte obosit și infometat. El a simțit mirosul unei mâncări pe care fratele lui o pregătea și i-a cerut lui Iacov să-i dea ceva de mâncare. Ce a zis Iacov? **Geneza 25:31**

Avea să-și dea Esau dreptul de întâi născut pe o farfurie cu mâncare? Lui Esau îi era foarte foame și se gândea mai mult la clipa prezentă decât la viitor. Ce a ales să facă? **Versetele 33 și 34**

Când i-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov, Esau a demonstrat că o farfurie cu mâncare era mai importantă pentru el decât binecuvântarea specială a lui Dumnezeu. Ce alegere regretabilă a făcut Esau!

MIERCURI

Pe măsură ce îmbătrânea, Isaac se tot gândea la binecuvântarea dreptului de întâi născut. Știa că Dumnezeu îi spusese că Iacov trebuia să aibă acest

drept. De asemenea, știa și că lui Esau nu-i păsa de dreptul de întâi născut și că încălcase una din regulile acestui drept. El se căsătorise cu două femei care se închinau la idoli. Acestea le creaseră multe probleme lui Isaac și Rebecă. Isaac mai știa și că Rebeca și Iacov aveau să-i reamintească să nu îi dea lui Esau binecuvântarea dreptului de întâi născut. Așadar, Isaac s-a hotărât să îi dea în secret binecuvântarea lui Esau.

Într-o zi, Isaac l-a chemat pe Esau în cortul lui. Ce i-a cerut să facă? **Geneza 27:3,4** Isaac și-a făcut planul să mănânce din mâncarea adusă de Esau și să-i dea binecuvântarea de întâi născut. Esau s-a bucurat. Pe el nu-l interesa închinarea la Dumnezeu, ci dorea averea tatălui său. Bucuros, el a mers în pădure să vâneze.

Isaac nu știa că Rebeca ascultase tot ce i-a zis el lui Esau. Ea era îngrijorată deoarece știa că Dumnezeu dorea ca Iacov să aibă dreptul de întâi născut.

Fără să-L întrebe pe Dumnezeu ce să facă, ea s-a gândit repede la un plan. Ce i-a spus ea lui Iacov? **Versetele 9 și 10.**

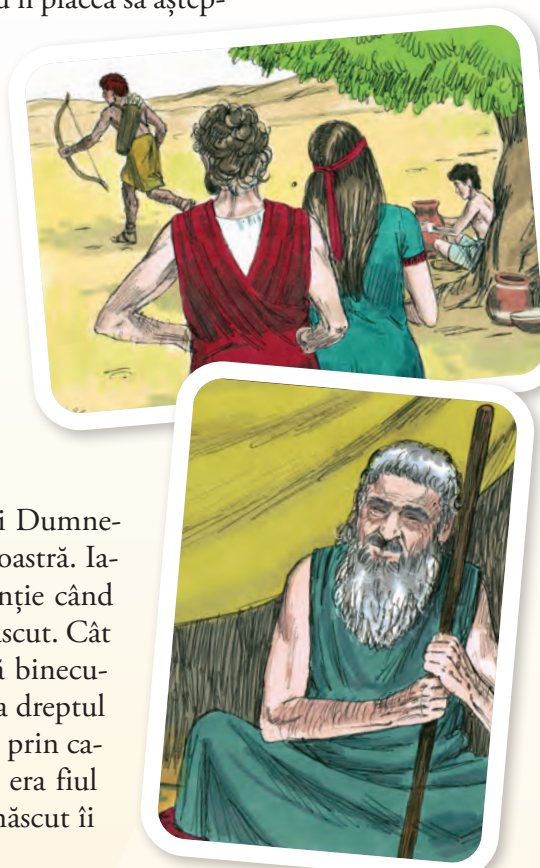
Rebeca i-a cerut lui Iacov să mintă și să se prefacă a fi Esau. Isaac era aproape orb, deci nu putea vedea foarte bine. Avea să creadă că Iacov era Esau și să-i dea lui Iacov binecuvântarea de întâi născut.

A fost o idee bună? Ce ar fi trebuit să facă Iacov?

JOI

Rebeca, mama lui Iacov, a încercat să-l determine pe Iacov să se prefacă a fi Esau și să-l păcălească pe tatăl lui ca să obțină binecuvântarea. La început, lui Iacov nu i-a plăcut ideea mamei lui. El știa că este întotdeauna greșit să te prefaci sau să spui o minciună. Și, dacă tatăl lui ar fi descoperit că el se prefăcea că este Esau, Iacov ar fi obținut un blestem în loc de o binecuvântare.

Deși nu a vrut să mintă, în cele din urmă Iacov a acceptat. Ce alegere îngrozitoare! Rebeca a pregătit mâncarea care îi plăcea lui Isaac. Apoi, ea a luat niște piei de capră, pline de păr, și le-a pus pe brațele și pe gâtul fără păr ale lui Iacov. În felul acesta, când avea să-i pipăie brațele lui Iacov, Isaac avea să creadă că este Esau. Ce altceva i-a mai dat ea lui Iacov să-și pună pe el? **Geneza 27:15**

Îmbrăcat în hainele lui Esau și acoperit cu pieile de capră, Iacov a dus mâncarea în cortul tatălui său.

Isaac a întrebat:

— Cine ești tu, fiule?

Imediat, Iacov a mințit:

— Eu sunt Esau, fiul rău cel mare; am făcut ce mi-ai spus.

Apoi, el i-a cerut tatălui să mănânce și să-l binecuvânteze.

La început, Isaac l-a luat la întrebări pe Iacov:

— Cum, ai și găsit vânatul, fiule?

Din nou, Iacov a mințit și a spus că Dumnezeu îl ajutase. O minciună atrage mereu o altă minciună, nu-i așa? Întotdeauna este cel mai bine să spui adevărul și-atât.

VINERI

Iacov se afla în cortul tatălui său, prefăcându-se că este Esau. El spera că tatăl lui îi va da binecuvântarea de întâi născut. Spusese deja câteva minciuni. Apoi, Isaac i-a cerut să vină mai aproape. Isaac l-a pipăit și a simțit părul de capră de pe gâtul și brațele lui Iacov. Ce i-a spus Isaac apoi? **Geneza 27:22** Isaac a întrebat din nou:

— Tu chiar ești fiul meu Esau?

— Eu sunt, a mințit Iacov din nou.

Iacov i-a dat tatălui său mâncarea și acesta a mâncat-o. Apoi,

Isaac i-a dat binecuvântarea de întâi născut pe care

Iacov și-o dorea atât de mult.

La scurt timp după ce Iacov a ieșit din cortul tatălui său, Esau s-a întors acasă. Chiar dacă el își vânduse dreptul de întâi născut, acum și-l dorea. L-a rugat pe tatăl său să mănânce din mâncarea pe care i-o adusese și apoi să-i dea binecuvântarea de întâi născut.

Îți poți imagina cât de surprins a fost Isaac să audă vocea lui Esau? Tremurând, bătrânul tată orb a întrebat:

— Cine ești tu?

— Eu sunt fiul tău cel mai mare, Esau, a răspuns el.

Ce i-a spus Isaac apoi? **Versetul 33**

Cât de dezamăgit a fost Esau! Își pierduse dreptul de întâi născut în favoarea fratelui său mai mic. Chiar dacă era om mare, el a plâns foarte mult. Ce i-a cerut tatălui său? **Versetul 38** Era prea târziu. Esau nu apreciasse dreptul de întâi născut și acum îi fusese dat fratelui său mai mic.

Iacov obținuse binecuvântarea dreptului de întâi născut, dar minciuna lui avea să-i aducă tristețe și probleme pentru tot restul vieții. O să aflăm mai multe săptămâna următoare.

TEXT DE MEMORAT

„Nu vă mințiți unii pe alții.”

(Coloseni 3:9)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau binecuvântarea Ta mai mult decât orice altceva! Vreau ca Tu să mă ajuți să spun întotdeauna adevărul. Îți mulțumesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Este cel mai bine să spunem întotdeauna adevărul?

Este adevărat că o minciună spusă ne face să spunem o altă minciună mai ușor?

Când mințim, pe cine rănim? Pe noi? Pe părinți? Pe ceilalți oameni? Pe Dumnezeu?

Poate o minciună să ne facă rău, chiar dacă nimeni nu o descoperă?

Pot ceilalți oameni să aibă încredere în noi dacă noi nu spunem mereu adevărul?

Ne va ajuta Dumnezeu să ne aducem aminte să spunem întotdeauna adevărul?

Spune Dumnezeu mereu adevărul?

Deoarece Dumnezeu spune mereu adevărul, putem noi să ne încredem tot timpul în El?

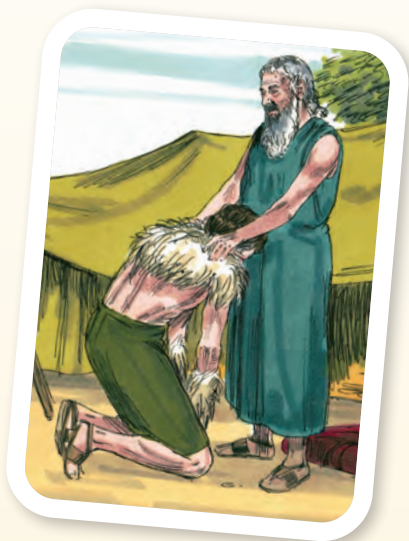

STUDIUL SUPLIMENTAR

Geneza 25:7-11, 19-34; 27:1-40

Patriarhi și profeți, capitolul 16

Istoria mântuirii, capitolul 12

DRĂGUȚA ȘI FRUMUȘELUL

Partea II. De Amy Sherrard

... două păsări care au locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Singapore și în Filipine.

Penele de pe aripile Frumușelului erau tunse ca ale Drăguței, iar el se bucura să iasă din colivie pentru a face un pic de mișcare. Când cineva din familie apropia de el un deget, Frumușelul sărea ușor pe el, ciripind și vorbind. Familia îl iubea foarte mult. Dar cu Drăguța lucrurile stăteau altfel.

Ușa de la colivia păsărilor trebuia să fie ridicată pentru ca cineva să curețe colivia și să umple vasele cu apă și mâncare sau pentru ca păsările să zboare puțin afară din colivie. Însă când cârligul nu a mai funcționat, ușa nu mai stătea deschisă singură. Cineva trebuia să o țină ca să stea ridicată.

Drăguței nu îi plăcea să aștepte deloc. Curând a descoperit că, dacă își punea ciocul la baza ușii de la colivie și o împingea în sus cu capul, ea putea să deschidă ușa. Iar dacă făcea această schemă suficient de repede, putea să zboare afară din colivie înainte ca ușa să se închidă din nou. Însă, dacă nu reușea, ușa venea peste ea înainte să iasă de tot din colivie.

De durut, n-o durea, dar, în timp ce se zbătea și se căznea să iasă, se ciorovăia de parcă ce se întâmpla era din vina altcuiva.

Frumușelul obișnuia să asiste la întreaga scenă, dar niciodată nu încerca să deschidă ușa. El era o mică pasăre foarte politicoasă, spre deosebire de Drăguța.

Drăguței îi plăcea foarte mult un lucru care, din păcate, o făcea să dea de bucluc de multe ori. Îi plăcea să stea pe umerii lui Mami când aceasta era ocupată în bucătărie. Odată, când chiuveta era plină cu clăbuci pufoși de la detergentul de vase, Drăguței i se părură atât de inofensivi și interesanți, încât decise să plonjeze drept în ei. Mami o scoase imediat, dar Drăguța strănuta, își scutura capul și se ciorovăia de parcă ce se întâmplase era din vina lui Mami.

Într-o altă ocazie, Drăguța se tot apleca în timp ce stătea pe umărul lui Mami. Nu voia să-i scape nimic din ce se întâmpla în bucătărie.

— Dacă ești prea curioasă, s-ar putea să dai de necazuri mari, o avertiză Mami pe Drăguța, în timp ce puneau o mână de ceapă tocată într-o tigaie fierbinte. Bineînțeles, Drăguța își pierdu echilibrul și se rostogoli exact în tigaie.

Mami o scoase imediat de acolo și verifică grijulie dacă nu se arse la piciorușe. Din fericire, era bine, n-avea nimic. Dar, ca de obicei, Drăguța începu să se ciorovăiască de parcă ar fi căzut din cauza lui Mami.

Adesea, Dena sau Sherry deschidea robinetul de la chiuveta din bucătărie pentru ca apa să curgă ușor. Drăguța era sigură că acel jet subțire de apă era un fel de sfoară care atârna de robinet și niciodată nu renunța la ideea de a o apuca.

Un lucru pe care fetele l-au învățat a fost cum să le facă baie păsărelelor. Au pus niște apă în boluri mari, după care au adăugat bucățele de salată. Drăguța și Frumușelul săreau pe salată și fâlfâiau încoace și-ncolo, stropind cu apă și udându-se.

Întorși în colivia lor, își scuturau și își aranjau penele cu ciocul, îndreptându-le pe toate, cu grijă, în sensul lor de creștere.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

IACOV PRIMEȘTE UN NUME NOU

Păcatul are întotdeauna consecințe care ne întristează. Dar Dumnezeu ne iubește întotdeauna și ne iartă de fiecare dată când Îi cerem iertare.

DUMINICĂ

Ca să primească binecuvântarea de întâi născut, Iacov îl mințise de multe ori pe Isaac, bătrânul lui tată. El obținuse binecuvântarea întâiului născut, dar nu era fericit. În schimb, se simțea vinovat și îi era teamă. Și, mai rău decât atât, când a descoperit că Iacov îi furase binecuvântarea de întâi născut, Esau a fost foarte supărat, atât de supărat încât și-a pus în gând să-l omoare pe fratele lui imediat după ce Isaac avea să moară.

Când a auzit despre planul îngrozitor al lui Esau, Rebeca a vorbit cu Iacov. Ce i-a spus să facă? **Geneza 27:43,44** Dacă rămânea acasă, Iacov nu mai era în siguranță. Mama lui avea dreptate. El trebuia să fugă cât mai repede, ca să nu se mai întâmple și alte lucruri rele.

Înainte ca Iacov să plece, Isaac l-a binecuvântat încă o dată și i-a spus să se ducă departe de tot, în cetatea Haran, unde locuia familia Rebecăi. Acolo putea să găsească o soție care să Îi iubească pe Dumnezeu și să Îi se închine Lui.

Iacov a plecat în grabă de acasă și a mers cât de repede a putut. Nu a luat-o pe drumurile pe care oamenii îl puteau vedea. Îi era teamă ca nu cumva cineva să îi spună lui Esau, fratele lui supărat, unde se afla el. Cât de singur și speriat se simțea!

Iacov se întreba dacă putea ajunge în Haran în siguranță. Erau oameni periculoși care poate ar fi

vrut să-i facă rău. Deoarece păcătuiuse, el nu știa dacă Dumnezeu avea să-l mai ajute și să îl păzească.

LUNI

Iacov fugea de Esau, fratele lui cel furios. Lui Iacov îi părea foarte rău pentru toate minciunile pe care le spusese. Se întreba dacă nu cumva pierduse binecuvântarea pe care Dumnezeu dorise să i-o dea. Satana l-a ispitit să creadă că Dumnezeu nu îl va mai ierta și nu îl va mai ajuta niciodată.

Dar îi uită Dumnezeu vreodată pe copiii Lui? Dacă păcătuiți, El ne mai iubește? Bineînțeles că ne iubește! El este întotdeauna bucuros să ne ierte atunci când ne mărturisim păcatele. Iacov avea nevoie să știe că era iertat, iar Dumnezeu S-a gândit la un mod special prin care să-l ajute să înțeleagă acest lucru.

Iacov a mers departe și tot mai departe de casa lui. În sfârșit, după două zile, s-a oprit să se odihnească. Cât de obosit trebuie să fi fost!

Era întuneric beznă și Iacov se simțea foarte singur și trist. El s-a rugat pentru că dorea ca Dumnezeu să-l ocrotească. A plâns și din nou I-a spus lui Dumnezeu cât de rău îi părea pentru păcatele sale groaznice. Apoi a cerut un mic semn că Dumnezeu nu îl părăsise.

După ce s-a rugat, Iacov s-a întins pe pământul tare. Ce a folosit el în loc de pernă? **Geneza 28:11** În timp ce dormea, s-a întâmplat ceva minunat. Ce anume? Vom descoperi mâine.

MARTI

Iacov dormea, departe de casă. Dumnezeu i-a auzit rugăciunea în care cerea mângâiere și iertare și, în acea noapte, i-a dat un vis deosebit. Ce a văzut Iacov? **Geneza 28:12**

Acea scară strălucitoare se sprijinea pe pământ, exact în locul în care Iacov stătea întins, și ajungea sus, sus, până la cer și la Dumnezeu. Mulți îngeri urcau și coborau pe ea. Ce priveliște încântătoare!

Apoi, Iacov a auzit vocea lui Dumnezeu care îi vorbea. Dumnezeu a promis că îl va binecuvânta pe Iacov așa cum îi binecuvântase pe Avraam și pe Isaac. I-a mai spus și că, într-o zi, Isus, Dumnezeu Fiul, se va naște din familia lui. Acum Iacov știa sigur, sigur că Dumnezeu nu îl uitase. Cât de fericit era!

Dumnezeu i-a mai dat lui Iacov o altă făgăduință minunată. Se găsește în **versetul 15**. Poți s-o spui deja pe de rost, din textul de memorat? Promisiunea lui Dumnezeu este și pentru tine. El vrea să fie cu tine și să te binecuvânteze.

Când s-a trezit, Iacov nu s-a mai simțit singur și nu i-a mai fost frică. Dumnezeu îi răspunsese la rugăciune, așa că Iacov știa că nu era singur. Ce a spus el? **Versetul 16**

Scara din visul lui Iacov ne trimite cu gândul la Isus, care face legătura dintre noi și Dumnezeu Tatăl. Noi suntem despărțiți de Dumnezeu din

cauza păcatului. Dar Isus a făcut în așa fel încât noi să putem lua legătura cu Dumnezeu și să avem putere să ascultăm de El. Cât de recunoscători Îi suntem!

MIERCURI

Dumnezeu tocmai îi dăduse lui Iacov un vis special, cu o scară care ajungea până la cer. El și vorbise cu Iacov, care acum nu se mai simțea deloc singur.

Înainte să pornească din nou la drum spre Haran, Iacov a așezat bine piatra pe care o folosisese ca pernă și a turnat untdelemn pe ea, adică un fel de ulei. Prin

aceasta, el arăta că nu dorea să uite niciodată locul acela special. Voia să își amintească de faptul că Dumnezeu era cu el și i-a pus acelui loc special numele „Betel”, care înseamnă „Dumnezeu cu noi”. Apoi, Iacov s-a rugat. Ce I-a promis el lui Dumnezeu? **Geneza 28:20-22**

Când a răsărit soarele, Iacov și-a continuat lunga călătorie. În cele din urmă a ajuns la o fântână lângă cetatea Haran. Semăna cu fântâna la care, cu mult timp în urmă, Eliezer o întâlnise pe Rebeca, mama lui.

Iacov a ajuns la fântână când păstorii își adăpau oile. Ce s-a întâmplat acolo?

Geneza 29:4-6,9,12-14

Așadar, Dumnezeu îl condusesese exact la familia mamei lui. Când Laban l-a invitat să locuiască acasă la el și să lucreze pentru el, Iacov a fost de acord să rămână.

JOI

În timp ce locuia acasă la Laban, Iacov s-a hotărât să se căsătorească cu Rahela, într-o zi. Ea se închina lui Dumnezeu, era amabilă și îi plăcea să ajute pe toată lumea. Era genul de fată pe care Isaac, tatăl lui Iacov, și-ar fi dorit-o de soție pentru fiul lui.

Iacov și Laban s-au înțeles ca Iacov să lucreze șapte ani, după care Laban avea să îi dea voie să se căsătorească cu Rahela. În timpul acesta, Iacov demonstra că era în stare să aibă grijă de ea când avea să devină soția lui. Dar, după ce au trecut cei șapte ani, Laban l-a înșelat pe Iacov și i-a dat-o de soție pe Lea, sora mai mare a Rahelei. Bineînțeles că lucrul acesta l-a supărat foarte tare pe Ia-

cov. Dar, pentru că el încă voia să se căsătorească cu Rahela, Laban i-a zis să mai lucreze șapte ani și va putea să se căsătorească și cu Rahela. A fost o șmecherie foarte urâtă din partea lui Laban.

Crezi că Iacov și-a amintit de șmecheria urâtă pe care le-a făcut-o tatălui și fratelui său? Acum, Iacov avea două soții și câtă tristețe a cauzat acest lucru!

Iacov a lucrat din greu, zi și noapte, mai mult de 20 de ani, ca să aibă grijă de oile lui Laban. Însă acesta a fost foarte nedrept cu Iacov. Dumnezeu a văzut ce se întâmpla și l-a binecuvântat pe Iacov. În scurt timp, el a avut atât de multe animale, încât Laban și băieții lui erau invidioși.

Dumnezeu știa că invidia cauzează probleme, așa că i-a spus lui Iacov că era timpul să se întoarcă acasă la tatăl lui, în Canaan. Dar lui Iacov îi era teamă să plece, pentru că știa că Esau era încă supărat. Ce i-a promis Dumnezeu lui Iacov? **Geneza 31:3**

VINERI

Iacov a ascultat imediat de Dumnezeu și a plecat din Haran. În timpul acesta, Laban se afla într-o călătorie. Deja Iacov avea o familie numeroasă, cu mulți copii. De asemenea, avea și multe animale, așa că trebuia să călătorească foarte încet și cu mare grijă.

În timp ce se apropia din ce în ce mai mult de casa tatălui său, Iacov nu putea să nu se gândească la minciunile pe care le spusese și la cât de supărat era Esau. El se simțea vinovat și îi era teamă. Într-o noapte s-a oprit și s-a dus singur

într-un loc izolat și sălbatic. S-a rugat toată noaptea, cerându-I lui Dumnezeu să-l ierte, să-l binecuvânteze și să aibă grijă de el și de familia lui numeroasă.

Pe când se ruga, a apărut un om puternic și a început să se lupte cu el. Inițial, lui Iacov i-a fost frică și s-a gândit că acela era unul dintre soldații lui Esau. Dar, în timp ce se luptau, omul cel puternic i-a atins șoldul lui Iacov și i-a dislocat piciorul din încheietură. Apoi, Iacov și-a dat sea-

ma că omul acela nu era un dușman, ci era Isus, Dumnezeu Fiul.

Acum, Iacov Îl implora pe Dumnezeu să-l binecuvânteze, iar Dumnezeu i-a răspuns rugăciunii. L-a binecuvântat pe Iacov chiar atunci și i-a dat un nume nou. Ce nume i-a dat Dumnezeu lui Iacov? **Geneza 32:28** Numele „Iacov” înseamnă „înșelător” sau „mincinos”. Iacov nu mai era un mincinos, așa că Dumnezeu i-a schimbat numele în „Israel”, care înseamnă „prințul lui Dumnezeu”.

TEXT DE MEMORAT

„Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge.”

(Geneza 28:15)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată, Îți mulțumesc pentru povestirea despre Iacov! Te rog să fii mereu cu mine, așa cum ai fost cu Iacov, și ajută-mă să mă încred mereu în Tine! Te iubesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Nu-i așa că cel mai bine este să nu mințim niciodată?

Ne va ajuta Dumnezeu să spunem întotdeauna adevărul?

Când greșim, ne va ierta Dumnezeu dacă Îi spunem că ne pare rău cu adevărat?

Ne iubește Dumnezeu chiar și când facem ceva rău, deși Îl întristează greșeala noastră?

Ne poate ajuta Dumnezeu să știm ce să facem când oamenii nu sunt corecți cu noi? Ar trebui să ne purtăm frumos cu ei, orice ar fi?

Trimite Dumnezeu îngeri să vegheze asupra noastră? I-am mulțumit pentru ei și grija Lui?

STUDIU SUPLIMENTAR

Geneza 27:41-46; 28 – 32

Patriarhi și profeți, capitolele 17 și 18

Istoria mântuirii, capitolele 12 și 13

DRĂGUȚA ȘI FRUMUȘELUL

Partea III. De Amy Sherrard

... două păsări care au locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Singapore și în Filipine.

Drăguța, ești obraznică! bătu Sherry din picior, în timp ce flutura un pământuf înspre pasărea care zbura înaintea și înapoi pe o poliță așezată aproape de tavanul sufrageriei.

Fetele voiau să meargă afară, dar nimeni nu avea voie să deschidă ușa de la intrarea principală când păsările nu se aflau în colivie. Ar fi fost foarte ușor ca ele să zboare afară și să se piardă.

Drăguța își înclină capul și se uită în jos la Sherry ca și când i-ar fi spus: „Nu mi-e teamă de pământul ăla! O să cobor când sunt pregătită!” Și, într-un sfârșit, a fost.

Evident, sosise timpul ca pennele de pe aripile ei să fie tunse, lucru care nu îi producea, de altfel, nicio durere. Însă Drăguța părea întotdeauna să știe că, după ce i se tundeau aripile, nu mai putea să zboare atât de sus, așa că obișnuia să se ciorovăiască și să încerce să o lovească pe Mami cu ciocul ori de câte ori sosea momentul tunsului.

Într-o zi, pe când se jucau cu un tub de carton (ca tubul pe care este rulată hârtia de bucătărie), Denei și lui Sherry le veni o idee grozavă:

— Haide să-l punem pe podea și să convingem păsările să meargă prin el!

Așa că aduseră cele două păsărele în locul în care se jucau. Când Dena îl puse pe Frumușelul la un capăt al tubului, acesta se uită spre tub, apoi se întoarse și plecă. Veni rândul Drăguței. Ea privi în interiorul tubului, iar Dena strigă de la celălalt capăt:

— Haide, Drăguța, vino!

Și Drăguța fugi repede spre ea.

— Ce pasăre deșteaptă! Spune-i să se întoarcă! zise Dena.

Sherry o chemă din direcția opusă, și Drăguța se grăbi să ajungă la Dena. Amândouă fetele râseră și o lăudară. Drăguța învățase un alt artificiu, iar familia

s-a amuzat de multe ori după aceea. În timp ce stătea la biroul ei, Mami corecta lucrările elevilor ei și scria niște scrisori. De obicei, Drăguței îi plăcea să se așeze pe umărul ei și să se uite în jur. Dar, într-o zi, Mami observă ceva pentru prima dată. Drăguța se apleca și o privea o vreme, apoi sărea pe birou pentru a arunca o privire mai îndeaproape.

În cele din urmă, Drăguța pași chiar mai aproape și privea cu atenție în timp ce Mami scria cu stiloul ei roșu. Mami își dorea să știe ce gândea mica pasăre. Oare Drăguța se întreba ce ieșea din stiloul acela? Poate că ea credea că ceea ce ieșea semăna cu un mic fir roșu.

Când Drăguța încercă să ciugulească literele roșii, Mami pufni în râs și le strigă pe Dena și pe Sherry.

— Ia uitați-vă la Drăguța, le spuse ea fetelor, în timp ce punea o bucată nouă de hârtie pe birou și începu să scrie pe ea.

Imediat Drăguța începu să facă tot posibilul să ciugulească ceea ce era sigură că era un fir roșu, ciudat. Cu toții avură parte de o porție bună de râs.

Drăguța nu pricepu niciodată că „firul” care ieșea din stiloul lui Mami era cerneală adevărată.

Drăguța nu părea să epuizeze niciodată surprizele pentru membrii familiei în care trăia. Dar, într-o dimineață, ea le făcu tuturor parte de cea mai mare surpriză dintre toate. Vom păstra povestirea aceasta pentru săptămâna viitoare.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

PROBLEME ÎN FAMILIE

Uneori avem o mulțime de probleme, chiar și în familiile noastre. Dacă alegem să facem doar ce îi place lui Dumnezeu, El ne va ajuta.

DUMINICĂ

După ce s-a rugat toată noaptea și a primit binecuvântarea lui Dumnezeu, lui Iacov nu-i mai era deloc teamă. Când s-a întâlnit cu Esau, nu a avut loc nicio luptă. Dumnezeu S-a ținut de cuvânt și l-a adus acasă pe Iacov în siguranță.

Familia lui Iacov era numeroasă: el avea 12 băieți. Unul dintre ei, pe nume Iosif, asculta cu mare atenție atunci când tatăl lui îl învăța să se roage și să se încreadă în Dumnezeu.

Iosif era fiul preferat al lui Iacov. Tatăl lui îl iubea mai mult pe el decât pe ceilalți băieți. Cum se simțeau frații lui știind lucrul acesta? **Geneza 37:4**

Frații mai mari ai lui Iosif erau invidioși, nu Îl iubeau pe Dumnezeu și nu Îl ascultau. Însă lui Iosif îi plăcea să asculte de Dumnezeu și era trist când vedea că frații lui făceau lucruri rele. Când i-a povestit tatălui său ce făceau ei, frații lui s-au supărat pe el și s-au purtat foarte rău cu Iosif.

Într-o zi, tatăl lui Iosif i-a făcut o haină deosebită, multicoloră. Era genul de haină pe care prinții și oame-

nii importanți o purtau. Acest lucru i-a făcut pe frații lui și mai invidioși pe el. Se întrebau dacă nu cumva Iacov intenționa să-i ofere și dreptul de întâi născut, deși nu el era fiul cel mai mare. Apoi, într-o noapte, Iosif a avut un vis. Ce a visat el? Vom descoperi mâine.

LUNI

Intr-o noapte, Iosif a visat că el și frații lui se aflau pe un câmp și legau grâul în niște mănunchiuri mari, numite snopi. Snopul lui Iosif stătea ridicat și drept, dar snopiile fraților lui s-au închinat înaintea snopului său. Când Iosif le-a povestit visul, frații lui au fost foarte supărați. Ce au spus ei? **Geneza 37:8**

După puțin timp, Iosif a avut un alt vis. De data aceasta, el a văzut cum soarele, luna și 11 stele se închinau înaintea lui. Le-a povestit visul

fraților și tatălui său. Frații lui erau supărați, dar Iacov credea că Dumnezeu îi comunica ceva important lui Iosif cu privire la viitor.

Iacov avea multe animale. Pentru că nu era suficientă iarbă ca ele să pască pe lângă casă, ceilalți zece frați mai mari ai lui Iosif le-au dus departe de casă ca să găsească mai multă pășune. Au trecut multe zile și ei nu se mai întorceau. Iacov era îngrijorat și l-a rugat pe Iosif să meargă să-i găsească.

Iosif își iubea frații și a ascultat cu bucurie de tatăl lui. După ce a mers mulți kilometri, a fost bucuros să îi găsească în sfârșit.

Însă frații lui nu s-au bucurat să îl vadă. În timp ce Iosif mergea spre ei, îmbrăcat în haina lui colorată, ce și-au spus ei unii altora?

Geneza 37:19,20

Acei zece bărbați plănuiau să-l omoare chiar pe frațele lor. Ce lucru îngrozitor! Nu e de mirare că Biblia ne spune să nu fim invidioși și să nu-i urâm pe ceilalți oameni.

MARTI

După ce a mers mulți kilometri, Iosif i-a găsit pe frații lui. Acum, ei plănuiau să-l omoare. Însă Ruben, cel mai mare dintre ei, i-a oprit pe frații lui și le-a sugerat, în schimb, să îl arunce pe Iosif într-o groapă adâncă. El plănuia în secret să-l scoată mai târziu și să-l trimită acasă, la Iacov.

Așadar, frații lui Iosif l-au apucat și i-au scos frumoasa haină de pe el. L-au târât cu brutalitate până la groapă și l-au aruncat în ea. Apoi s-au așezat să mănânce.

Săracul Iosif! Era obosit, înfometat și însetat după lunga lui călătorie. Nu putea să se cațäre și să iasă din groapă. I-a implorat pe frații lui să-l scoată de acolo, dar lor nu le-a păsat.

Frații lui se gândiseră că se vor bucura să scape de Iosif, însă nu erau mulțumiți cu ceea ce făcuseră. Deja își dăduseră seama că nu putem fi fericiți dacă facem ceva rău.

După un timp, frații lui Iosif au văzut venind pe drum niște oameni cu cămilele lor, iar unul dintre ei a făcut un plan. Care a fost acela? **Geneza 37:26,27** Cu toții au fost de acord să-l vândă pe Iosif ca sclav, așa că l-au scos repede din groapă.

Când și-a dat seama ce urmau să facă frații lui, Iosif s-a îngrozit. I-a implorat să nu îl vândă ca sclav. Să fii sclav era mai rău decât să mori.

MIERCURI

L-au ascultat frații lui când Iosif i-a rugat să nu îl vândă ca sclav? **Geneza 37:2**

Bineînțeles că ei nu au vrut să îi spună lui Iacov ce făcuseră. Așa că l-au mințit și l-au făcut să creadă că Iosif fusese ucis de un animal sălbatic. Săracul Iacov, a plâns multe zile. Frații se simțeau groaznic, totuși nu i-au spus adevărul.

Între timp, Iosif fusese dus în Egipt, departe de tatăl și de casa lui. La început, Iosif a plâns foarte, foarte mult când se gândea că era sclav și că nu avea să-l mai vadă niciodată pe tatăl lui.

Dar, după un timp, el s-a oprit din plâns și a luat o hotărâre foarte importantă. S-a decis să-l fie credincios lui Dumnezeu orice s-ar fi întâmplat.

În Egipt, Iosif a fost vândut unui om care se numea Potifar. A fost Dumnezeu cu Iosif? **Geneza 39:2,3** Da, a fost. La scurt timp, Potifar l-a pus pe Iosif să aibă grijă de toată casa lui, iar Iosif își amintea de hotărârea lui de a-l fi credincios lui Dumnezeu.

Într-o zi, soția lui Potifar a încercat să-l facă pe Iosif să nu asculte de Dumnezeu. El trebuia să aleagă. Să asculte de ea sau de Dumnezeu? Îngerii așteptau cu nerăbdare să vadă ce avea să facă Iosif.

JOI

Soția lui Potifar voia ca Iosif să nu asculte de Dumnezeu. Dar, cu mulți ani în urmă, Iosif se hotărâse să asculte mereu de Dumnezeu, indiferent ce i s-ar fi putut întâmpla. Îndată el a întrebat-o pe soția lui Potifar:

— Cum aş putea să fac ceva atât de rău și să păcătuesc împotriva lui Dumnezeu?

Soția lui Potifar era foarte furioasă, așa că, atunci când soțul ei a venit acasă, i-a spus minciuni despre Iosif. Ce a făcut apoi Potifar? **Geneza 39:20**

Acum, Iosif era în închisoare, chiar dacă nu făcuse nimic rău. Câtă nedreptate! Dar îl uitase oare Dumnezeu? **Versetul 21**

Deși la început a fost tratat foarte dur, Iosif nu s-a plâns. Știa că făcuse alegerea bună. Ascultarea de Dumnezeu este întotdeauna cel mai bun lucru pe care trebuie să-l facem.

În loc să își plângă de milă, Iosif a ales să fie bucuros. A început să îl ajute pe omul care avea grijă de închisoare. Era amabil cu ceilalți deținuți și, în scurt timp, gardianul l-a pus responsabil cu toți oamenii care erau închiși.

Într-o zi, faraonul, împăratul Egiptului, i-a trimis la închisoare pe doi dintre muncitorii lui. Unul era paharnicul lui, adică cel care îi dădea faraonului paharul cu apă sau cu suc să bea, iar celălalt era butarul lui, adică cel care făcea pâinea pentru împărat.

Într-o dimineață, Iosif a observat că paharnicul și butarul erau foarte triști. Când i-a întrebat de ce, ei i-au spus că fiecare avusese câte un vis, însă nu știau ce însemnau visele. Crezi că Iosif putea să îi ajute?

VINERI

Iosif era în închisoare și vorbea cu paharnicul și cu butarul împăratului despre visele lor. Le-a cerut să i le povestească și le-a zis că Dumnezeu îl va ajuta să știe ce însemnau ele.

Mai întâi, paharnicul i-a povestit lui Iosif visul său. El a văzut în vis o viță-de-vie cu trei mlădițe. A cules câțiva struguri și a stors sucul din ei în cupa împăratului.

Dumnezeu l-a ajutat pe Iosif să îi spună paharnicului semnificația visului. După trei zile, faraonul avea să-l scoată din închisoare și să-i dea voie să lucreze iarăși pentru el. Iosif l-a rugat pe paharnic să facă ceva pentru el. Ce anume?

Geneza 40:14,15

Apoi butarul i-a povestit lui Iosif visul său. În vis, el avea trei coșuri pe cap. În coșul de deasupra era pâine pentru împărat, dar păsările veneau și o mâncau.

Din nou, Dumnezeu l-a ajutat pe Iosif să îi spună butarului care este semnificația visului. După trei zile, butarul avea să moară. Ce trist!

Trei zile mai târziu, ambele vise s-au adeverit.

Butarul a murit, iar paharnicul s-a întors să lucreze pentru împărat. Însă și-a adus aminte paharnicul să-l roage pe împărat să-l scoată pe Iosif din închisoare? **Versetul 23**

Chiar dacă paharnicul a uitat de Iosif, Dumnezeu nu a uitat de el. Iosif nu știa, însă Dumnezeu se folosea de acea perioadă grea pentru a-l învăța niște lecții foarte importante.

TEXT DE MEMORAT

„Iată că Eu sunt cu voi
în toate zilele.”
(Matei 28:20)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că mi-ai promis că vei fi cu mine mereu! Eu am nevoie de Tine în orice moment, așa că, Te rog, rămâi cu mine întreaga zi! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Dacă ceilalți sunt răutăcioși cu noi, ne va ajuta Dumnezeu să alegem să fim buni, așa cum a fost Iosif cu frații lui?

Chiar dacă ești mic, poți să alegi să ascultă de Dumnezeu acum?

Este Dumnezeu mereu cu noi, deși nu îl putem vedea?

Dumnezeu l-a ajutat pe Iosif să fie curajos, chiar și când tatăl lui era departe. Ne poate ajuta și pe noi să fim curajoși?

Cum vrea Dumnezeu să te porți atunci când nu obții ce vrei?

Textul nostru de memorat spune: „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele.” Oare acest lucru înseamnă „în fiecare minut din fiecare zi”?

Când vom ajunge în cer, vom fi buni unii cu alții?

STUDIU SUPPLEMENTAR

Geneza 33; 35; 37; 39; 40

Patriarhi și profeți, capitolele 19 și 20

Istoria mântuirii, capitolul 14

DRĂGUȚA ȘI FRUMUȘELUL

Partea IV. De Amy Sherrard

... două păsări care au locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Singapore și în Filipine.

Care e problema cu Drăguța? au vrut să știe fetele într-o seară.

Drăguța nu se mai comporta ca de obicei. Veni și Mami la colivie să se uite la ea.

— Nu știu, zise Mami, pe gânduri. De după-amiază am observat că nu mai e ea însăși. Nu cred că este bolnavă, dar de ceva timp se ghemuiește acolo, într-un colț al coliviei. Și n-a încercat nici măcar o dată să împingă ușița în sus ca să poată zbura afară.

— Știu, zise Sherry. Cu puțin timp în urmă, când am băgat mâna în colivie și am încercat să o iau, nu m-a lăsat. Pur și simplu m-a ciupit cu ciocul.

— A continuat să mănânce și să bea apă, așa că nu cred că e nevoie să ne îngrijorăm pentru ea – cel puțin nu încă, hotărî Mami. Dar dacă Drăguța se va îmbolnăvi, probabil că și Frumușelul va păți la fel.

La altar, s-au rugat pentru Drăguța și apoi fetele s-au dus la culcare ca de obicei. Însă dimineața, amândouă se duseră în grabă la colivia păsărilor ca să vadă ce făceau păsărelele lor. Se bucurară să le vadă pe ambele stând pe bara lor de lemn, arătând la fel și comportându-se ca de obicei. Drăguța nu se mai ghemuia în colțul coliviei și părea absolut normală.

Mai târziu, Mami veni în bucătărie. Era bucurăoasă că amândouă păsărelele erau pline de viață ca întotdeauna. Dar atunci văzu ceva ce fetele nu observaseră.

— Dena! Sherry! le strigă Mami. Veniți să vedeți ce este în colivie. Nu-mi vine să cred!

Amândouă fetele alergară spre bucătărie.

— Ce ar trebui să vedem?

— Priviți cu atenție! Este jos, în colțul în care Drăguța stătea ghemuită seara trecută, le zise Mami.

Când se uitară, Denei și lui Sherry nu le veni să creadă.

— Este un ou! strigară ele. Drăguța a făcut un ou!

Săriră în sus de bucurie și au felicitat-o pe Drăguța de parcă micuța pasăre ar fi făcut cel mai frumos lucru din lume.

Dar Mami le liniști repede pe fete.

— Luați cu grijă micul ou și vedeți dacă este cald, le zise ea.

Au luat ouțul încetișor. Era rece. Cât de dezamăgite au fost când Mami le zise că din oul Drăguței nu putea ieși niciun pui! Au ținut oricum oul multă vreme, dar până la urmă le trecu supărarea.

Când se culcau, seara sau la amiază, cele două păsări își vârau căpșorul sub aripile pufoase, închideau ochii și adormeau imediat fără nicio foială. Nu se plâneau niciodată de colivie sau de mâncare ori de vremea de afară sau că se plictiseau. Erau mulțumite acolo unde se aflau. Dar tu? Înveți să fii mulțumit cu ceea ce ai?

Drăguța și Frumușelul le-au dăruit multe amintiri frumoase și le-au învățat pe Dena și pe Sherry numeroase lecții importante. Fetele au învățat despre modul în care Dumnezeu are grijă de copii, chiar mai mult decât are grijă de niște păsări.

Fetele au mai învățat că Drăguța nu trebuia învinovățită că intra în tot felul de belele. Dar, dacă vor să fie fericiți și să-L facă și pe Dumnezeu și pe ceilalți oameni fericiți, copiii trebuie să învețe să asculte.

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

DEVOTAMENTUL ESTE RĂSPLĂTIT

Dacă rămânem lângă Dumnezeu, problemele pe care le avem ne pot ajuta să ne asemănăm mai mult cu El. Și, dacă suntem credincioși în „lucrurile mici”, ne pregătim să facem lucruri „mari” pentru Dumnezeu.

DUMINICĂ

Paharnicul a uitat să-l roage pe faraon să-l elibereze pe Iosif din închisoare, așa că Iosif a stat acolo încă doi ani. Dar oare îl uitase și Dumnezeu? Nu. Domnul nu-i uită niciodată pe oamenii credincioși Lui.

Chiar și în aceste timpuri grele, Iosif l-a fost devotat lui Dumnezeu. Nu s-a plâns și nici nu a comentat, ci i-a ajutat cu bucurie pe ceilalți deținuți. Nu-i așa că el era credincios făcând lucruri „mici”?

Într-o noapte, în palatul lui, faraonul a avut două vise ciudate. Era sigur că ele însemnau ceva foarte important. Așa că le-a cerut sfetnicilor lui să i le explice. Însă niciunul dintre ei nu a putut să le explice. Ce s-a mai supărat faraonul!

Chiar atunci, paharnicul s-a gândit la cineva care putea să îl ajute pe faraon. Cine era? **Geneza 41:9,12**

Îți poți imagina cât de surprins a fost Iosif când mesagerul faraonului l-a găsit în închisoare și i-a spus să se grăbească să meargă la palat?

Când Iosif a ajuns, faraonul i-a explicat că niciunul din oamenii lui înțelepți nu i-a putut spune ce însemnau cele două vise pe care le-a avut. Apoi faraonul a zis: „Am auzit că poți să interpretezi vise.” Ce i-a răspuns Iosif împăratului? **Versetul 16**

LUNI

Iosif asculta cu atenție în timp ce faraonul îi povestea primul vis. Se făcea că faraonul stătea lângă un râu. Din râu au ieșit șapte vaci grase și au început să pască. Apoi au ieșit șapte vaci slabe, care le-au mâncat pe cele șapte vaci grase, dar tot au rămas foarte slabe.

În al doilea vis, faraonul a văzut șapte spice de grâu care creșteau pe un singur pai. Erau grase și bune. Apoi au crescut alte șapte spice, care erau însă foarte slabe. Acestea le-au mâncat pe cele grase, dar erau încă foarte slabe.

Din nou împăratul a spus că înțelepții lui nu au știut semnificația acestor vise. A putut Iosif să-l ajute? **Geneza 41:25**

Iosif i-a reamintit faraonului că Dumnezeu știe totul. Iosif îi era credincios lui Dumnezeu, nu-i așa? Apoi, Dumnezeu l-a ajutat pe Iosif să-i spună împăratului ce însemnau visele lui.

Amândouă visele se refereau la același lucru. Timp de șapte ani, grădinile aveau să rodească foarte mult. Apoi aveau să vină șapte ani de foamete, când nu avea să crească nimic.

MARTI

Dumnezeu îl ajutase pe Iosif să explice visele faraonului.

După aceea, Iosif i-a dat împăratului niște sfaturi bune. I-a spus să aleagă un om înțelept care să guverneze peste tot Egiptul. Acest om putea să pună deoparte din roadele pământului care aveau să crească în primii șapte ani și să le păstreze în depozite. În felul acesta, oamenii urmau să aibă hrană suficientă când aveau să sosească cei șapte ani de foamete. Cine l-a ajutat pe Iosif să conceapă acel plan înțelept?

Faraonul s-a gândit un timp la sfatul lui Iosif. Ce a spus el apoi? **Geneza 41:38**

Cât de uimit trebuie să fi fost Iosif când faraonul l-a numit pe el guvernator peste întregul Egipt! Acum, în loc să fie un deținut din pușcărie, el era cel mai important conducător al Egiptului – primul după faraon.

Iosif a trecut imediat la treabă. În timpul primilor șapte ani a strâns cu multă grijă hrană în depozite mari construite pentru păstrarea ei. Au putut oamenii să măsoare grâul pe care Iosif l-a strâns? **Versetul 49** Era o cantitate mare de grâu, nu-i așa? Iar când cei șapte ani buni au trecut, depozitele Egiptului erau pline de cereale.

Apoi au venit cei șapte ani de foamete. Nu a plouat deloc și nu a crescut nicio plantă în grădini, iar în scurt timp oamenilor a început să le fie foame. Iosif a deschis depozitele și le-a vândut grâu. Cât de recunoscători erau!

MIERCURI

Cei șapte ani de foamete au venit și în alte locuri, nu doar în Egipt. Mulți oameni flămânzi au venit să cumpere grâu de la Iosif. Într-o zi au venit în Egipt zece bărbați dintr-o altă țară și l-au rugat pe Iosif să le vândă și lor grâu pentru familiile lor, ca să aibă ce să mănânce. Poți să ghicești cine erau ei?

Acei zece bărbați erau frații lui Iosif – aceiași care l-au urât pe fratele lor și l-au vândut ca sclav. Iosif i-a recunoscut, dar ei nu l-au recunoscut pe el. Nu s-au gândit că acel puternic guvernator egiptean ar putea fi fratele lor.

Ce au făcut frații lui când au venit la

Iosif și i-au cerut hrană? **Geneza 42:6**

Ce crezi că și-a adus aminte Iosif când i-a văzut pe frații lui închinându-se înaintea lui? El și-a amintit de visele lui. Acestea se adeveriseră.

Iosif s-a hotărât să nu le spună fraților lui cine era el. Voia mai întâi să-i pună la probă și să vadă dacă ei încă erau răi și violenți. Iosif a descoperit că ei se schimbaseră. În loc să se poarte ca niște oameni invidioși și răutăcioși, ei erau amabili și grijulii.

Iosif i-a întrebat despre familia lor, iar ei i-au spus că tatăl lor era încă în viață și că mai aveau un frate mai mic, pe nume Benjamin, care rămăsese acasă. Iosif nu le spusese încă cine era el, însă le-a dat multă hrană pentru familiile lor și i-a trimis la ei acasă, în Canaan.

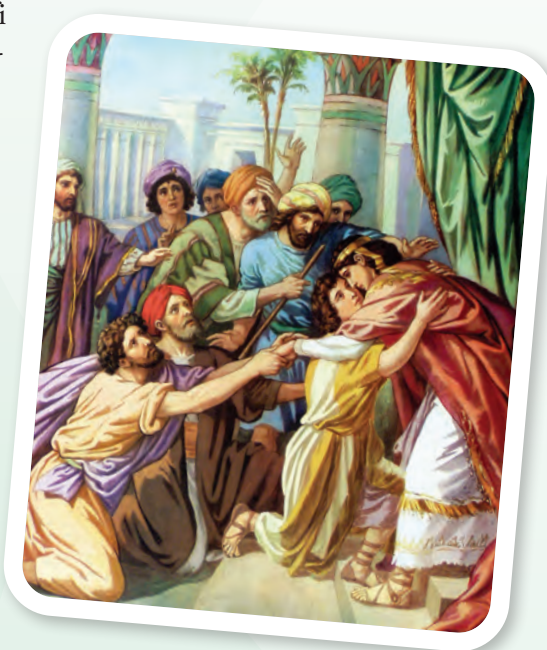
JOI

Când s-au întors acasă din Egipt, de unde cumpăraseră grâu, frații lui Iosif i-au povestit tatălui lor tot ce li se întâmplase. Ei i-au mai spus și că acel conducător din Egipt nu avea să le mai vândă mâncare decât dacă mergea și Benjamin cu ei. Ce a spus Iacov?

Geneza 42:36 Iacov încă nu știa că

Dumnezeu îi aducea împreună pe membrii familiei lui.

Într-un final, când mâncarea lor era pe terminate, Iacov a fost de acord să îl lase pe Benjamin să meargă în Egipt. Iosif s-a bucurat foarte mult când s-au întors frații lui. El i-a pus din nou la încercare și din nou ei au

demonstrat că nu mai erau egoiști, ci iubitori și buni. Le părea tare rău pentru cât de răutăcioși fuseseră cu fratele lor mai mic.

De-acum Iosif nu mai putea păstra deloc secretul. Le-a poruncit tuturor slujitorilor lui să iasă din sală. Ce le-a spus fraților săi când a rămas singur cu ei? **Geneza 45:4**

Era cu adevărat Iosif, fratele lor, acest conducător puternic din Egipt? Frații erau foarte speriați. Erau siguri că acum el îi va pedepsi pentru că îl vânduseră ca sclav.

Dar oare Iosif era supărat? O, nu! Îi iertase cu mult timp în urmă. El le-a reamintit că Dumnezeu fusese de fapt Cel care îl trimisese în Egipt înainte, ca să le poată salva viața în timpul foametei.

Iosif i-a rugat pe frații lui să vină mai aproape de el și i-a îmbrățișat pe fiecare în parte. Ei și-au dat seama că Iosif îi iertase cu adevărat.

VINERI

Iosif le-a spus fraților lui că foametea avea să mai dureze încă cinci ani. De asemenea voia să știe și ce mai făcea tatăl lor. Mai trăia Iacov? Da, frații lui i-au zis că mai trăia. Apoi, Iosif le-a dat căruțe și i-a invitat să își aducă familiile și pe tatăl lor, Iacov, să locuiască în Egipt, mai aproape de el.

Când au ajuns acasă, frații i-au spus lui Iacov că Iosif încă trăia și că era conducător în Egipt. La început, lui Iacov nu i-a venit să creadă, pentru că el știa că Iosif era mort. Așa că frații i-au spus în sfârșit adevărul, și anume că ei îl vânduseră pe Iosif ca sclav în Egipt cu mulți ani în urmă.

Iacov s-a uitat la cadourile pe care i le trimisese Iosif și la căruțele pe care le trimisese pentru a-și ajuta familia să se mute în Egipt. În sfârșit se convinge că Iosif trăia cu adevărat. Ce a spus el? **Geneza 45:28**

Îți poți imagina cât de emoționați erau Iacov și fiii lui când își încărcau lucrurile în căruțe și au pornit spre Egipt? Poți citi restul relatării în **Geneza 46:2-6,28,29**

Iacov nu îl văzuse pe Iosif de mai bine de 20 de ani. Când, în sfârșit, s-au văzut, ei s-au îmbrățișat și au plâns multă vreme.

De acum înainte, tatăl și frații lui Iosif, împreună cu familiile lor, au locuit într-o zonă a Egiptului numită Gosen. Iar Iosif s-a asigurat că ei aveau mâncare din belșug pentru restul anilor de foamete.

Dumnezeu îl pusese pe Iosif la încercare. A fost el credincios? Da. Dumnezeu ne poate ajuta și pe noi să fim credincioși.

TEXT DE MEMORAT

„Dar El știe ce cale am urmat și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.”
(Iov 23:10)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să fiu mereu corect în lucrurile mici așa cum a fost Iosif! Te rog, ajută-mă să fac bine și cu bucurie ceea ce îmi spun mami și tati! Te iubesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Cum ar trebui să ne purtăm atunci când ceilalți sunt răi cu noi?

Poate Dumnezeu să ne schimbe și să ne facă mai buni și mai iubitori, dacă suntem răutăcioși cum au fost frații lui Iosif?

Faci cu bucurie treburile pe care părinții tăi te roagă să le îndeplinești? Te ajută Dumnezeu să te pregătești să lucrezi pentru El când vei crește mai mare?

Cunoști pe cineva care nu a fost bun cu tine, dar pe care îl poți ierta? Cum poți fi mai bun și mai iubitor cu familia ta?

STUDIU SUPLIMENTAR

Geneza 41 – 50

Patriarhi și profeți, capitolele 20 și 21
Istoria mântuirii, capitolul 14 („Iosif în Egipt”, „Zile de prosperitate”)

O SCRISOARE TRISTĂ

de Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Singapore și în Filipine.

Dena și Sherry crescuseră mult înainte să plece în al doilea concediu al părinților lor. De fapt, Sherry era mai înaltă decât Dena și deseori oamenii care nu le cunoșteau credeau că Sherry era sora mai mare. Denei nu-i plăcea acest lucru, dar încă erau cele mai bune prietene.

— Ce se va întâmpla cu Boodle, cățelușa noastră, și cu păsărelele cât suntem plecați? întrebă amândouă fetele.

— Păi știți deja că sunt multe persoane cărora le-ar plăcea să aibă grijă de ele în lipsa noastră, le reaminti Tati fetelor.

— Da, dar nu știm exact cine ar fi cel mai potrivit, ziseră ele.

Și, într-adevăr, a fost foarte greu să se hotărască. În cele din urmă au ales o familie drăguță de chinezi care au dorit să o țină pe Boodle la ei. Dena și Sherry știau că prietenii lor chinezi vor avea mare grijă de ea.

Când sosi ziua ca Boodle să plece, prietenii chinezi au urcat în mașina lor. Cum îi plăcea să meargă cu mașina, Boodle și-a fluturat coada și a sărit drept pe banchetă când doamna a întrebă-o dacă nu voia să facă o plimbare cu mașina. Așa că au plecat, făcând cu mâna. Dar Mami, Tati, Dena și Sherry cu greu și-au putut stăpâni lacrimile. Nu aveau cum să nu fie triști.

În scurt timp, toată familia Sherrard a plecat în concediu. Și părinții, și fetele erau bucuroși că prietenii lor chinezi le scriau scrisori, pe care ei le puteau citi cât timp se aflau prin alte țări, în drumul lor spre Statele Unite.

Într-o zi s-au oprit într-un loc în care știau că îi așteptau niște scrisori. Se apropia ora mesei de prânz, dar au hotărât ca mai întâi să își citească corespondența. Când au văzut o scrisoare de la prietenii lor chinezi care aveau grijă de Boodle, abia așteptau să o deschidă.

Mami a deschis scrisoarea și a început să citească. Apoi s-a oprit. Trecea cu ochii peste ea și nu mai putea citi.

— Citește mai departe! îi spuseră fetele și Tati.

Erau nerăbdători să audă vești despre Boodle. Dar Mami nu putea să citească mai departe.

— Care-i problema? au vrut să știe fetele. S-a întâmplat ceva cu Boodle?

Mami a dat afirmativ din cap și în cele din urmă a reușit să citească restul scrisorii. Boodle se îmbolnăvisese dintr-odată și nimic nu fusese de folos din ceea ce făcuse familia care avea grijă de ea. Cățelușa murise într-un timp foarte scurt. Prietenii chinezi se simțeau foarte rău și regretau situația foarte mult.

Acum toți plângeau în mașină. Chiar și Tati abia conducea. Nu-i mai era foame nimănui, așa că pur și simplu au sărit peste masa de prânz. Boodle, cățelușa lor dragă și scumpă, nu mai era. Gândul că nu aveau să o mai revadă niciodată era de nesuportat.

La început, fetele s-au întrebat de ce Dumnezeu a lăsat-o pe Boodle să moară. Ele se rugaseră în fiecare zi ca El să aibă grijă de ea. Dar părinții le-au reamintit că Dumnezeu știe întotdeauna ce este mai bine și că Lui i-a păsat și de Boodle.

— Când vom ajunge în cer, ziseră fetele, poate Dumnezeu va avea pregătită pentru noi o altă cățelușă, exact ca Boodle, care va alerga spre noi să ne întâmpine.

Tati zâmbi, iar Mami se gândi că ar putea să se întâmple exact așa.

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

DUMNEZEU PREGĂ- TEȘTE UN ELIBERATOR

Dumnezeu poate să aibă grijă de noi. El ne poate ajuta să devenim buni, umili și răbdători.

DUMINICĂ

Familia lui Iosif se mutase în Egipt ca să aibă mâncare din belșug pe toată durata foametei. Mulți ani după aceea, familia s-a bucurat să fie iarăși împreună. În cele din urmă, Iacov și copiii lui au murit. A murit și faraonul cel bun. Și un alt om a devenit împărat.

Noul faraon a vrut să-l uite pe Iosif și ceea ce făcuse el pentru a-i ajuta pe egipteni. Și nu îi plăcea deloc de familia lui Iacov, ai cărei membri se numeau acum „israeliți” (amintește-ți că „Israel” era noul nume pe care Dumnezeu i-l dăduse lui Iacov). Ce s-a gândit noul faraon că ar putea face israeliții? **Exodul 1:9,10**

Satana l-a ajutat pe faraon să conceapă un plan îngrozitor. Știi despre ce era vorba? Faraonul i-a făcut pe toți israeliții sclavi. Egiptenii îi puneau să lucreze din greu toată ziua, fără ca să îi plătească. Israelii făceau cărămizi, cărau poveri grele, construiau clădiri și munciau la câmp. Erau vremuri groaznice pentru ei. Dar, deși egiptenii erau foarte răi și violenți cu israeliții,

Dumnezeu i-a binecuvântat în continuare pe israeliți și le-a dat mulți copii. Într-un timp scurt, în Egipt erau mii de israeliți, care se mai numeau și evrei.

Faraonul și-a dat seama că planul lui de a scăpa de evrei nu funcționase, așa că i-a venit o altă idee îngrozitoare. S-a hotărât să scape de toți bebelușii evreilor imediat ce se nășteau.

LUNI

Satana îl ajuta pe faraon să se gândească la o modalitate prin care să-i omoare pe toți bebelușii israeliți care erau băieți. De ce? Pentru că el știa că Dumnezeu urma să trimită un bebeluș – un băiețel special – care să îi ajute pe evrei să se elibereze din mâna egiptenilor. Ce lucru groaznic a făcut apoi faraonul? **Exodul 1:22**

Nu mult după ce faraonul a dat această lege, un tată pe nume Amram și o mamă pe nume Iochebed au avut un băiețel. Ei îl iubeau pe Dumnezeu și Îl ascultau și nu le era teamă de noua lege a faraonului. Îl iubeau pe băiețelul lor, așa că l-au ascuns trei luni acasă la ei. Dar știau că nu-l mai puteau ascunde mult timp. Uneori, bebelușii fac multă gălăgie. Dacă l-ar fi auzit, egiptenii l-ar fi aruncat în râu. Așadar, ce a făcut Iochebed? **Exodul 2:3**

Ea a făcut un coș special în care nu intra apă, l-a pus cu multă grijă în coș pe prețiosul ei bebeluș și l-a acoperit cu capacul. Apoi a mers la marginea râului și a ascuns coșulețul printre plantele care creșteau acolo.

Iochebed s-a dus repede acasă ca să nu o vadă nimeni. Însă Maria, sora mai mare a copilășului, a stat prin apropiere ca să vadă ce avea să se întâmple.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MARTI

Bebelușul lui Amram și al lui Iochebed plutea pe râu în coșulețul lui. Maria, sora lui mai mare, îl veghea îndeaproape. Dar și alții îl vegheau. Dumnezeu trimisese îngerii să îl păzească pe copilăș.

Curând, Maria a auzit niște pași care veneau pe cărarea care ducea spre râu. Știi cine venea? Era prințesa, chiar fata faraonului, cu mai multe servitoare de-ale ei. Ea venea la râu să își facă baie.

Prințesa s-a oprit la marginea râului și s-a uitat în jur. Ce bănuiești că a văzut? A zărit coșulețul ascuns între plantele înalte. Îngerii au adus-o chiar în locul în care bebelușul se afla pe râu, în coșulețul lui.

Ea a rugat-o repede pe una dintre servitoare să îi aducă micul coș. Voia să știe ce era înăuntru. Când a ridicat capacul, copilul a început să plângă. Inima ei a fost sensibilizată de lacrimile băiețelului. Și-a dat imediat seama că o biată mamă israelită încerca să își ascundă propriul copil. Ea s-a hotărât să îl adopte ca fiu al ei pentru ca nimeni să nu îi poată face vreun rău.

Maria urmărise totul din ascunzătoarea ei și, când a văzut că prințesa părea să-l placă pe frățiorul ei, s-a dus să vorbească cu ea. Ce a întrebat-o?

Exodul 2:7

Pe cine crezi că va căuta Maria ca să aibă grijă de bebeluș?

MIERCURI

Prințesa tocmai găsisese un copilăș care plutea pe râu în coșulețul lui și o rugase pe Maria să îi găsească pe cineva care să aibă grijă de copil în locul ei.

Maria a alergat acasă și i-a dat mamei vestea cea bună. Apoi s-au dus în grabă împreună spre râu ca să se întâlnească cu prințesa. Ce voia prințesa să o roage pe Iochebed? **Exodul 2:9**

Prințesa a promis că o va plăti pe Iochebed ca să aibă grijă de copilăș. Când acesta avea să crească mai mare, ea urma să-l cheme la ea la palat, ca să locuiască împreună.

Cât de fericită era Iochebed în timp ce mergea spre casă cu copilășul ei! Dumnezeu avusese grijă de el și îl ocrotise.

Iochebed știa că

Dumnezeu îl salvase pe fiul ei pentru o misiune specială. Cu multă grijă, ea l-a învățat despre Dumnezeu și cum să se roage. I-a explicat cât de absurdă este închinarea la idoli. El trebuia să se roage doar Dumnezeului care este în cer. Și ea l-a ajutat să aleagă ce e bine indiferent de ce ar fi ales ceilalți să facă.

După aproximativ 12 ani, prințesa l-a luat la palat pe fiul ei adoptiv și i-a pus numele Moise. Cât de diferită era acum viața lui! Nu mai locuia într-o colibă mică în care Dumnezeu era iubit și adorat, ci într-un

palat grandios în care oamenii se închinau la idoli. Avea să-și amintească Moise de Dumnezeu?

JOI

Moise tocmai se mutase la palat și locuia cu noua lui mamă, prințesa Egiptului. Toți oamenii de la palat se închinau la idoli. Dar Moise se hotărâse deja să se închine doar Dumnezeului adevărat din cer.

Moise învăța în școala egipteană. Era inteligent și învăța repede multe lucruri despre arta de a fi conducător. Într-un timp scurt, toți egiptenii l-au îndrăgit pe Moise, iar faraonul plănuia să îl facă împărat după el. Dar, ca să devină faraon, Moise trebuia să se închine la idoli. El a refuzat să facă așa ceva.

Prințesa și chiar faraonul însuși au încercat să îl convingă pe Moise să se închine la idoli. I-au spus că, dacă nu se închină, nu va putea să devină niciodată faraon. Totuși, Moise a rămas neclintit de

partea lui Dumnezeu și a refuzat să se plece înaintea idolilor care nu puteau să vadă și să audă.

Într-o zi, pe când avea vreo 40 de ani, Moise s-a dus să se plimbe aproape de locurile în care trăiau israeliții. Acolo, el a văzut cum un egiptean îl bătea pe un israelit. Acest lucru l-a înfuriat foarte tare, și Moise a făcut o mare greșală. L-a ucis pe egiptean și l-a îngropat în nisip.

În scurt timp, toți egiptenii au aflat ce făcuse Moise. Ce a plănit faraonul să-i facă lui Moise? **Exodul 2:15** Faraonul a pus la cale să îl omoare pe Moise, dar Dumnezeu l-a ajutat pe Moise să scape. El a fugit imediat spre îndepărtatul ținut al Madianului.

Cum crezi că se simțea Moise în timp ce fugea?

VINERI

Cât de groaznic se simțea Moise! Se gândea că stricase planul lui Dumnezeu pentru viața lui. Cum să-l mai folosească Dumnezeu vreodată ca să îi elibereze pe evrei acum? Moise l-a spus lui Dumnezeu că îi pare foarte, foarte rău că îl omorâse pe egiptean, iar Dumnezeu l-a iertat.

În timp ce locuia în Madian, Moise a lucrat ca păstor pentru un om pe nume Ietro și s-a căsătorit cu fata lui, pe nume Sefora. Când îngrijea de oile lipsite de apărare, el a început să uite lucrurile pe care le învățase în Egipt. Și, pe măsură ce învăța să îl cunoască pe Dumnezeu mult mai bine, Moise a devenit răbdător, umil și bun. Acum el știa că, fără Dumnezeu, nu putea face nimic.

Moise a lucrat ca ciobănaș timp de 40 de ani. Într-o

zi, în timp ce avea grijă de oile lui Ietro în deșert, a văzut un tufiș care ardea. El a observat că nu se prefăcea în cenușă, așa că s-a dus mai aproape să se uite mai cu atenție la el. Cine i-a vorbit când s-a apropiat de tufiș? **Exodul 3:4,5**

De ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să-și scoată încălțăminte? Pentru că Dumnezeu era acolo și locul acela era sfânt. Moise a ascultat și s-a plecat să se închine lui

Dumnezeu. Apoi, Dumnezeu l-a rugat să se întoarcă în Egipt și să îi elibereze pe israeliți din robie.

Moise nu a vrut să asculte. L-a implorat pe Dumnezeu să aleagă pe altcineva. Dar Dumnezeu i-a promis că îl va ajuta să spună și să facă ce trebuie. În cele din urmă, Moise a fost de acord și a pornit spre Egipt.

TEXT DE MEMORAT

„Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța
ce vei avea de spus.”
(Exodul 4:12)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc pentru povestirea despre Moise când era un copil, iar îngerii au vegheat asupra lui! Îți mulțumesc că trimiți îngeri să vegheze și asupra mea! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Cine a avut grijă de Moise când era bebeluș și a fost pus într-un coșuleț pe râu? Povestește ce s-a întâmplat.
Cine l-a iertat pe Moise când a păcătuit, omorându-l pe egiptean?
Ne mai iubește Dumnezeu atunci când greșim?
Te bucuri că părinții tăi te ajută să îl iubești pe Dumnezeu, să ai încredere în El și să îl asculți?
Cum l-a învățat Dumnezeu pe Moise să fie răbdător și amabil?
Dumnezeu trimite un înger să aibă grijă de tine. Poți să te gândești la o ocazie când el te-a ajutat?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 1 – 6

Patriarhi și profeți, capitolele 22 și 23
Istoria mântuirii, capitolele 14 și 15:

„Asuprirea” – „Israel, influențat de mediul înconjurător”

MOTANUL NOCTURNEL

Partea I. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

Gata, nu mai luăm niciun animal de companie, anunță Tati într-o zi, după moartea lui Boodle. Ne atașăm prea mult de ele. Și oricum, fetelor, voi o să plecați departe la școală și n-o să mai fiți pe-acasă ca până acum.

Nimeni nu îl contrazise pe Tati.

În timp ce toată familia se afla în concediu în Statele Unite, biserica i-a cerut lui Tati să se întoarcă în Filipine și să fie administratorul spitalului din Manila. Aceasta însemna ca întreaga familie să se mute din nou într-un alt loc și să aibă vecini noi.

Dena era destul de mare pentru a merge la școală pentru copiii misionarilor din Singapore și, la finalul primului ei an acolo, Sherry s-a hotărât să meargă și ea cu Dena. Cu o zi înainte de plecare, alte două fete care își propuseseră să urmeze acea școală au venit la ele acasă. Toate cele patru fete urmau să zboare cu avionul.

Foarte devreme în dimineața următoare, Mami se duse la magazin să cumpere mâncare. Când ieși din casă, auzi un sunet slab: „Miau!”

O, nu! gândi Mami, n-am de gând nici măcar să mă uit ca să aflu de unde vine sunetul.

Când se întoarse acasă, vecinul se uita prin ușa din spate.

— Bună dimineața! o salută el. Nu sunt sigur, dar cred că am auzit un sunet care mă face să cred că cineva a aruncat un pisoi peste zid, în curtea dumneavoastră din spate.

Mami ar fi vrut să spună: „O, nu se poate!”, dar a zâmbit pur și simplu, chiar dacă simțămintele ei erau altele.

— Păi strada de pe partea cealaltă este chiar lângă zid și este foarte ușor să arunci ceva peste gard, spuse ea pe un ton amabil, în timp ce căra coșurile cu alimente sus, pe scări.

Fetele încă dormeau, dar, cum Tati trebuia să meargă la lucru devreme, el și cu Mami începură micul dejun fără ele. Dintr-odată, Tati se opri din mâncat și privi prin fereastra mare din spatele mesei.

— Cred că aud un pisoiș micuț, zise el. Cred..., mă rog, nu reușesc să-l văd, dar vino și uită-te.

Mami își împinse scaunul în spate și se uită și ea.

— Uită-te sub frunza aceea mare, chiar acolo jos, îi arată Tati. Nu vezi ceva mic și roz care se deschide și se închide?

Mami oftă.

— Dena! Sherry! le strigă ea. Tati crede că cineva a aruncat un pisoi peste zid în curtea noastră din spate.

Nu a fost nevoie să le strige de două ori pe fete. În secunda următoare se aflau la parter, la ușa din spate.

— Pisi, pisi, pisi! Vino, pisoiș! îl chemară ele, chiar dacă în realitate nu-l vedeau.

Și, de sub o frunză mare, ieși un pisoiș sărind prin iarbă spre ele, cuibărindu-se apoi în mâinile lor calde.

Nu, așa ceva nu se poate, își zise Mami. Fetele o să plece chiar azi și nu am timp să dresiez un pisoi atât de mic și să am grijă de el. Să-l ia altcineva. Știu că Tati va fi de acord. La urma urmelor, el a fost cel care a zis: „Fără animale de companie de-acum înainte!”

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

DUMNEZEU ÎȘI ARATĂ PUTEREA

De fiecare dată când alegem să fim ascultători, ne formăm un obicei bun, așa că ne e tot mai ușor să fim ascultători. Dar ori de câte ori alegem să nu ascultăm de Dumnezeu, inima noastră nu mai e sensibilă și data următoare ne va fi mai ușor să nu ascultăm.

DUMINICĂ

Dumnezeu i-a vorbit lui Moise la rugul aprins și i-a cerut să îi scoată pe israeliți din Egipt, promițându-i că va fi cu el și îl va ajuta să spună ce trebuie.

Moise s-a întâlnit cu Aaron, fratele lui mai mare, pe drumul spre Egipt. Dumnezeu îl trimisese pe Aaron ca să îl ajute pe Moise. Cât de fericiți au fost să se revadă!

Când au ajuns în Egipt, Moise și Aaron au văzut că israeliții trăiau vremuri foarte grele. Egiptenii îi puseseră să lucreze din greu și mai repede, iar ei erau foarte oboșiți. Cine le-a mai văzut necazurile? **Exodul 3:7**

Moise i-a chemat pe conducătorii poporului Israel și le-a spus că Dumnezeu avea să-i elibereze din sclavie. Conducătorii l-au crezut și au fost foarte fericiți.

Apoi, Moise și Aaron s-au dus să îl întâlnească pe faraon. Ce i-au spus? **Exodul 5:1** A ascultat faraonul de Dumnezeu? O, nu! El a spus:

— Cine este Domnul ca să ascult de glasul Lui și să las poporul Israel să plece? Nu-L cunosc pe Domnul și nu voi lăsa poporul să plece.

Apoi faraonul a făcut și mai grea munca israeliților, iar bieții de ei sufereau și mai mult. Ei l-au învinuit pe Moise pentru chinul lor și mulți n-au mai crezut că Dumnezeu îi putea elibera.

Cum avea Dumnezeu să-și ajute poporul acum?

LUNI

Faraonul refuzase să asculte de Dumnezeu și să-i lase pe israeliți să plece ca niște oameni liberi. Îi pusese să muncească și mai mult. Așa că Dumnezeu le-a spus lui Moise și lui Aaron să vorbească din nou cu faraonul. Acesta nu s-a bucurat deloc să-i vadă iarăși și le-a cerut să facă o minune. Moise i-a spus lui Aaron să-și arunce toiagul pe jos. Ce s-a întâmplat când Aaron a făcut ce i-a spus Moise? **Exodul 7:10**

Pășind unduit pe pavajul palatului, faraonul le-a poruncit servitorilor lui să facă și ei același lucru. Când și-au aruncat toiagele pe jos, Satana a făcut să pară că se transformaseră și ele în șerpi. Dar șarpele lui Aaron i-a mâncat pe ceilalți șerpi. După aceea, Aaron a apucat șarpele de coadă și acesta s-a transformat iarăși în toiag.

A ascultat acum faraonul? Nu. De fiecare dată când, în încăpățânarea lui, nu asculta, inima îi devenea tot mai insensibilă și îi era și mai ușor să nu asculte data viitoare.

Când nu ascultă de Dumnezeu, inima oricărui om devine și mai insensibilă.

Fiindcă faraonul a refuzat să se supună, Dumnezeu a plănuisit să trimită niște plăgi, sau pedepse îngrozitoare peste Egipt. El i-a spus lui Moise să-l avertizeze pe faraon înainte de revărsarea fiecărei catastrofe. În felul acesta, faraonul putea alege să asculte de Dumnezeu. Dacă asculta, Dumnezeu nu mai trimitea plaga.

Nu-i așa că te bucuri că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii – chiar și pe oameni ca faraonul?

MARTI

Faraonul refuzase iarăși să asculte de Dumnezeu și să-i lase pe israeliți să plece. Acum, Dumnezeu urma să trimită niște calamități, niște urgii, asupra Egiptului.

Prima plagă: La porunca lui Dumnezeu, Moise și Aaron s-au întâlnit cu faraonul la fluviul pe care el îl venera ca zeu. I-au reamintit faraonului că Dumnezeu îi poruncise să îi lase pe israeliți să plece și apoi Aaron a lovit fluviul cu toiagul lui. Imediat, apa s-a transformat în sânge. Au murit toți peștii, iar apa mirosea îngrozitor.

De asemenea, toate râurile, pâraiele și lacurile, inclusiv apa de băut din case, s-au făcut sânge. Nu a fost apă proaspătă de băut timp de șapte zile; dar faraonul încă refuza să asculte de Dumnezeu.

A doua plagă: Apoi Dumnezeu i-a zis lui Moise să-i spună lui Aaron să-și întindă iarăși mâna peste fluviu. De data aceasta au ieșit mii de broaște din el. Ele săreau peste tot – în case, pe paturi și în mâncare. Când broaștele au murit în sfârșit, faraonul a refuzat cu încăpățănare să se supună lui Dumnezeu și să lase poporul să plece.

A treia plagă: După aceea, la porunca lui Dumnezeu, Aaron a lovit pământul cu toiagul lui și acesta s-a transformat în păduchi. Păduchii sunt insecte mici care îi înțepă pe oameni și, vai, câtă mâncărime cauzează! Vrăjitorii faraonului au încercat să facă și ei păduchi, dar n-au putut. Ce i-au spus faraonului? **Exodul 8:19** Dar faraonul a continuat să aleagă să nu asculte.

MIERCURI

Tocmai avuseseră loc trei urgii teribile. La prima, apa s-a transformat în sânge. La a doua, au fost broaște peste tot, iar la a treia, țărâna s-a transformat în păduchi. Dar faraonul continua să se încăpățâneze.

Primele trei plăgi au căzut peste tot Egiptul, inclusiv în locul în care trăiau israeliții. Dar Dumnezeu și-a protejat poporul de ultimele șapte plăgi. Ele au căzut doar peste egiptenii neascultători.

A patra plagă: După ce Moise l-a avertizat încă o dată pe faraon, Dumnezeu a trimis roiuri de muște care ciupeau – chiar și în casa faraonului. Ah, cât de tare dureau ciupiturile lor! Dar în casele israeliților nu s-au găsit astfel de muște.

A cincea plagă: Moise l-a avertizat pe faraon că toate vitele (animale precum vaci, oi și cai) aveau să se îmbolnăvească și să moară. Faraonul tot nu a ascultat, așa că

vitele s-au îmbolnăvit și au murit. Totuși, el nu i-a lăsat pe israeliți să plece. A murit vreun animal de-al israeliților? **Exodul 9:6,7**

A șasea plagă: După aceea, Dumnezeu le-a spus lui Moise și lui Aaron să ia niște cenușă din vatră și să o arunce în aer. Când ei au făcut așa, niște bășici au apărut pe oamenii și pe animalele din Egipt. Bășicile sunt

niște răni și umflături care dor foarte tare. Dar, în ciuda acestei suferințe, faraonul încă alegea să nu se supună lui Dumnezeu.

JOI

Veniseră deja șase plăgi asupra Egiptului și faraonul încă refuza să-L asculte pe Dumnezeu.

A șaptea plagă: Moise i-a spus iarăși faraonului că Dumnezeu dorea ca el să-i lase pe israeliți să plece, dar faraonul a refuzat și de data aceasta. Așa că Moise l-a avertizat că urma să vină o mare furtună cu grindină, iar oamenii trebuiau să stea în casă și să-și țină de asemenea și toate animalele la adăpost.

Unii egipteni au ascultat și au fost în siguranță când a venit teribila furtună cu grindină. Ei își dădeau seama că Dumnezeu, ce spune, aceea și face. Alții nu au

crezut ce a spus Dumnezeu, așa că nu au ascultat. Prin urmare, mulți oameni și multe animale au murit când a venit furtuna.

S-a hotărât faraonul să asculte de Dumnezeu acum? Nu. Și, de fiecare dată când nu asculta, îi era și mai greu să asculte următoarea dată. Cât de împietrită devenea inima lui! Ce i-au spus faraonului slujitorii lui după a șaptea plagă? **Exodul 10:7** Aveau dreptate slujitorii lui, nu-i așa? Dar faraonul nu i-a ascultat.

A opta plagă: Lăcustele, niște insecte asemănătoare unor coșai mari, au acoperit pământul și au mâncat toate plantele verzi. Faraonul iarăși nu a ascultat.

A noua plagă: Dintr-odată, în Egipt s-a făcut întuneric. Nimeni nu a putut vedea nimic timp de trei zile. Atât de dens era întunericul, încât era greu să respiri. Acum cu siguranță faraonul avea să asculte! Dar nu, el nu a ascultat.

În cele din urmă avea să sosească și cea mai cumplită plagă. Îi va lăsa faraonul pe israeliți să plece, ca să o evite?

VINERI

Dumnezeu îi arătase faraonului puterea Lui uimitoare. Îi mai arătase și cât de corect era. Veniseră nouă pedepse îngrozitoare, dar Dumnezeu îl avertizase de multe ori și îi dăduse mult timp ca el să aleagă să asculte.

Faraonul știa acum că Dumnezeul israeliților era mai puternic decât oricare dintre zeii Egiptului. Totuși el a continuat cu încăpățănare să nu-L asculte.

A zecea plagă: Ultima și cea mai rea dintre toate plăgile era pe punctul de a veni. Moise îl înștiințase pe faraon cu privire la ea la prima lor întâlnire. Ce spusese Moise? **Exodul 4:23** Moise l-a avertizat acum pe faraon că toți întâii născuți din Egipt, de la oameni și animale, vor muri la miezul nopții.

Dumnezeu le-a promis israeliților că îi protejează dacă aveau să facă exact ce le spune El. Fiecare familie de israeliți trebuia să sacrifice un miel și să mânjească stâlpul ușii cu sângele lui. Apoi, la miezul nopții, când avea să treacă și să vadă sângele pe ușă, îngerul nimictor

urma să treacă de casa aceea. **Exodul 12:13** Datorită faptului că au ascultat cu multă atenție de instrucțiunile lui Dumnezeu, israeliții au demonstrat că ei credeau ce a spus El. În acea noapte au murit mulți egipteni, dar toți israeliții au fost în siguranță.

Mielul îl reprezintă pe Isus. Fiecare din noi are nevoie să creadă că Isus a murit pentru a suporta pedeapsa pentru păcatele noastre. Și, când noi acceptăm puterea lui Dumnezeu ca să ne ajute să facem ce este bine, El ne poate feri de moartea veșnică. Cât de recunoscători putem fi!

TEXT DE MEMORAT

„De aceea nicio nenorocire
nu te va ajunge, nicio urgie
nu se va apropia de cortul tău.”
(Psalmii 90:1)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să ascult,
dar uneori pare foarte greu. Mă vei
ajuta? Nu vreau să am o inimă
insensibilă, ca inima faraonului.
Te rog, iartă-mi toate păcatele și
ajută-mă să fiu salvat în cer!
Îți mulțumesc. În Numele lui Isus,
amin!

DE GÂNDIT

De cine a ales faraonul să asculte: de
Satana sau de Dumnezeu?

De câte ori i-a dat Dumnezeu ocazia
faraonului să aleagă?

Când faraonul alegea să facă ce e rău,
inima lui devenea mai ascultătoare?

Când ascuți de părinții tăi, cum devine
inima ta: nesupusă sau ascultătoare?

Ești bucuros că părinții tăi vor ca tu să
 trăiești veșnic în cer?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Exodul 7:1 – 12:33

Patriarhi și profeți, capitolele 23 și 24

Istoria mântuirii, capitolul 15: „Plăgile”

MOTANUL NOCTURNEL

Partea II. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

a uite, Mami, nu-i așa că e drăguț?

Micul pisoi negru care fusese aruncat peste zidul din spatele casei lor torcea fericit în timp ce li se ghemuia în mâinile calde.

— O să amenajăm o lădiță cu nisip și un loc de dormit pentru el, cu tot ce mai e nevoie, promisera Dena și Sherry. Nu va fi nicio problemă!

Mami cerceta cu privirea pisoiul. Chiar era drăguț. Dar se hotărî să fie fermă cu privire la decizia de a nu-l ține.

— Faptul că îi pregătim o litieră nu garantează că o va folosi întotdeauna, le reaminti ea. Amândouă știți că dresarea unui animal necesită timp și știți cât de ocupată sunt.

Dar fetele au reușit măcar să țină pisoiul până după-amiază, când au plecat. După aceea, Mami era sigură că îi putea găsi un adăpost. Cât ai clipi,

o cutie mică și un culcuș își făcuseră apariția pe palierul scărilor interioare ce duceau la subsol.

— De-acum, aici trebuie să vii de fiecare dată! i se spuse pisoiului. Nu ai voie să faci mizerie oriunde, prin casă. Trebuie să fii un pisoi foarte ascultător!

Și, poate n-o să îți vină să crezi, dar pisoiul păru să înțeleagă fiecare cuvânt pe care i l-au spus.

— Ajutați-ne să ne hotărâm ce nume să-i dăm, le spuseră fetele celor două prietene ale lor.

Ele veniră cu diferite nume, în timp ce pisoiul lipăia cu nesaț lapte cald dintr-un castron. În cele din urmă, căzura de acord să-l cheme Nocturnel, pentru că era negru, nu putea fi zărit în întuneric și ajunsese acasă la ei într-o noapte.

Mami plănuiise să rămână acasă în ziua aceea. Aproape că nu îi venea să creadă că, ori de câte ori avea nevoie să folosească litiera, pisoiul alerga în salturi de la dormitorul fetelor, care se afla într-un colț al casei, până la lădița lui, care se afla în colțul

opus al casei. Apoi se întorcea sărind să se joace cu fetele.

Când Tati se întoarse acasă pentru masa de prânz, fetele vorbeau despre Nocturnel. Tati zâmbea, iar Mami le reaminti de hotărârea: „De-acum înainte, niciun animal de companie”, care fusese luată după moartea lui Boodle.

La aeroport, printre îmbrățișări și lacrimi, Dena și Sherry au întrebat despre Nocturnel.

— Vă rugăm, păstrați-l! implorară ele. O să lipsim nouă luni, iar când ne întoarcem, o să fie un motan mare și frumos. Dar ne puteți spune mai multe despre el în scrisorile voastre săptămânale. Deci? Vă rugăm!

Mami și Tati încă nu promiteau nimic.

— Vom vedea, a fost tot ce au spus înainte de a-și lua rămas bun de la fetele lor, apoi au privit triști avionul înălțându-se și luându-și zborul.

Odată întorși acasă, aceasta părea foarte, foarte pustie – cu excepția prezenței lui Nocturnel. El avusese o zi plină de distracție, iar când Mami îl puse în culcușul moale pe care fetele îl pregătiseră pentru el, se ghemui acolo și adormi buștean.

kitten © berklynn; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ÎN SFÂRȘIT, LIBERI!

Când Îl urmăm pe Dumnezeu, ascultând ce spune în Cuvântul Lui, El va avea mereu grijă de noi. Nu avem de ce să ne temem niciodată.

DUMINICĂ

Israeliiți mănjiseră stâlpul ușii cu sângele mielului, iar îngerul morții trecuse de casele lor. Nimeni nu murise dintre israeliți. Dar, la miezul nopții, egiptenii au început să plângă în hohote când au văzut că toți primii născuți dintre copiii și animalele lor muriseră.

Exodul 12:30

Chiar și fiul întâi născut al faraonului murise. Uitându-se la fața lui, faraonul și-a adus aminte ce spusese el însuși:

— Cine este Domnul ca să ascult de glasul Lui și să-l las pe Israel să plece? Eu nu Îl cunosc pe Domnul și n-o să-l las pe Israel să plece.

Cât de mândru fusese! Acum, orgoliosul faraon era umilit. Chiar dacă era noapte, el a trimis repede după Moise și Aaron. Le-a poruncit să plece din Egipt imediat, împreună cu toți israeliții și cu toate animalele lor. **Versetele 31 și 32**

Israeliiți erau gata de plecare. Măncaseră masa de seară în grabă, având sandalele în picioare și toiegele în mâini. Hainele și toate celelalte lucruri le erau deja împachetate.

De asemenea, ei îi vizitaseră pe vecinii lor egipteni și ceruseră de la ei aur, argint și alte lucruri de valoare. Mulți ani, ei munciseră ca sclavi fără să fie plătiți. Fiindcă le era frică de israeliți și doreau să scape de ei cât mai repede, egiptenii le-au dat tot ce ei doreau.

Poporul s-a adunat repede și aștepta porunca lui Moise de a porni la drum. Israeliiți erau nerăbdători să-și înceapă călătoria spre noua lor casă, pe care Dumnezeu promisese că le-o va da.

LUNI

Când israeliiți au ieșit din Egipt era încă noapte. Moise îi organizase pe grupe conduse de câte un bărbat, așa că au ieșit într-o ordine perfectă chiar dacă au plecat în grabă. **Exodul 13:18**

Îți poți imagina cum se simțeau ei în timp ce ieșeau din Egipt? Erau în sfârșit liberi!

Dar cum au știut israeliiți încotro să meargă când au plecat din Egipt? Dumnezeu Însuși îi conducea printr-un stâlp de nor. Norul se muta înaintea lor, iar ei îl urmau. Ziua, le făcea umbră, ferindu-i de căldura soarelui, iar noaptea semăna cu un stâlp de foc, ce le lumina tabăra și îi încălzea. **Versetul 21**

Unde avea să-i ducă Dumnezeu mai întâi? Dumnezeu știa că, dacă îi conducea spre noua lor casă din țara Canaan pe ruta cea mai scurtă, ei aveau să dea peste dușmani puternici, care s-ar fi luptat cu ei. Israelii fuseseră sclavi și nu știau cum să lupte. Așadar, Dumnezeu i-a condus în mod înțelept pe un alt drum, care ducea spre Marea Roșie. Cât de bun este Dumnezeu!

Și, cum mergeau israeliții așa, zi de zi, unii dintre ei au început să se plângă, nemulțumiți. Altor le era teamă că faraonul ar putea să se răzgândească și să-și trimită armatele ca să-i întoarcă în Egipt. Încă nu prea aveau credință în Dumnezeu, nu-i așa?

MARTI

De mai multe zile, israeliții se depărtaseră de Egipt, mergând după stâlpul de nor. Dumnezeu îi îndruma spre Marea Roșie, la malul căreia ei și-au instalat corturile. Deodată, cineva s-a uitat în spate și a văzut săbiile scânteietoare ale unei armate uriașe. Erau egiptenii, înaintând direct spre tabăra lor. Faraonul se răzgândise și își dorea sclavii înapoi.

Acum, poporul era îngrozit. Nu era nicio cale de scăpare, pentru că într-o parte era un munte mare, iar în fața lor se afla Marea Roșie. Ce puteau să facă?

Unii dintre ei s-au rugat, dar cei mai mulți au alergat la Moise și s-au văitat și au pus vina pe el pentru necazurile lor. Lui Moise îi părea rău că ei îl uitaseră pe Dumnezeu atât de repede. Însă el nu îl uitase. Ce le-a spus Moise israeliților? **Exodul 14:13,14**

Moise s-a rugat, fiind convins că Dumnezeu îl va ajuta. Și Dumnezeu l-a ajutat. Pe măsură ce soldații egipteni veneau tot mai aproape, Dumnezeu a ridicat stâlpul de nor și l-a mutat între israeliți și egipteni. Cum i-a ajutat acest lucru? **Versetul 20**

Norul a făcut să fie întuneric acolo unde erau egiptenii, care nu au mai putut să înainteze deloc spre israeliți. Însă norul le-a făcut lumină israeliților și au fost pe deplin în siguranță. Știe Dumnezeu cum să îl ajute pe poporul Lui, nu-i așa?

MIERCURI

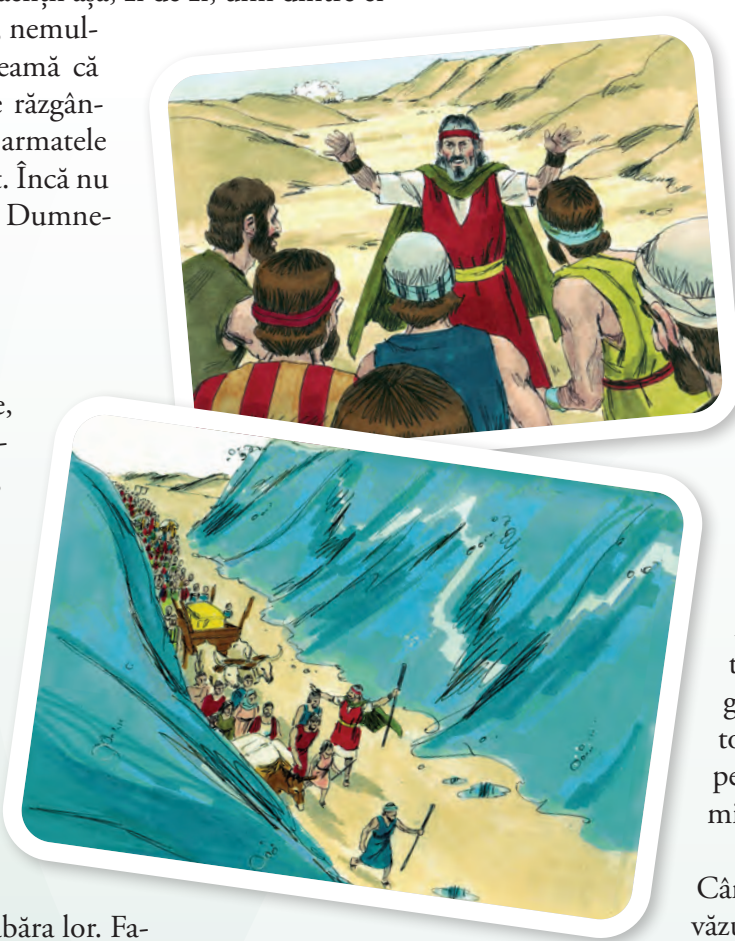
Când au văzut că stâlpul de nor îi ocrotea de armata egipteană, israeliții au început să creadă că Dumnezeu îi va ajuta. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să facă după aceea? **Exodul 14:16**

Moise a ascultat. În timp ce își ținea toiagul ridicat deasupra Mării Roșii, a început să sufle un vânt puternic. A suflat toată noaptea și s-a format un drum uscat chiar în mijlocul mării.

Apa s-a ridicat și a stat ca un perete înalt pe fiecare parte a drumului. Și lumina de la stâlpul de nor strălucea peste valurile mari și făcea să se vadă drumul cel lung pe care Dumnezeu îl deschisese. Ce a făcut poporul? **Versetul 22**

Ce minune! Bărbații, femeile și copiii, împreună cu animalele lor, au mers toată noaptea pe drumul uscat dintre pereții de apă. Îți poți imagina cât de fericiți au fost cu toții când au ajuns în siguranță pe celălalt mal? Ce noapte uimitoare trebuie să fi fost aceea!

Acum se făcea dimineață. Când s-au uitat în spate, ce au văzut israeliții? **Versetul 23**

JOI

Faraonul și soldații lui, cu caii și carele lor, veneau în grabă spre israeliți pe cărarea uscată pe care Dumnezeu o deschisese prin mijlocul mării. Ei erau hotărâți să îi prindă pe israeliți și să îi facă din nou sclavi. Avea să permită Dumnezeu așa ceva? Israelii așteptau pe mal să vadă ce urma să se întâmple.

În timp ce înaintau, egiptenii și-au ridicat ochii și au văzut norul misterios al lui Dumnezeu. Dintr-odată, el s-a transformat într-un stâlp de foc chiar înaintea ochilor lor. Fulgere strălucitoare ieșeau din el, iar tunetele bubuiau. Ploaia cădea din cer, făcând cărarea foarte noroioasă. Apoi, îngerii lui Dumnezeu au scos roțile de la carele lor și egiptenii nu au putut să meargă mai departe. **Exodul 14:24,25**

Egiptenii și-au dat seama că Dumnezeu lupta de partea israeliților și împotriva armatei lor. Dintr-odată

s-au speriat foarte tare. Faraonul și soldații lui au încercat să se întoarcă repede pe drumul pe care veniseră.

La porunca lui Dumnezeu, Moise și-a ținut iarăși toiagul deasupra mării și pereții de apă s-au prăbușit peste egipteni. Foarte repede, valurile

au acoperit toată armata egipteană. Faraonul cel mândru și soldații lui au pierit. Nimeni n-a mai rămas în viață. Cu adevărat, „plata păcatului este moartea”. Încăpățănarea, mândria și neascultarea aduc

întotdeauna moarte.

Într-o singură noapte, israeliții au fost scăpați definitiv de un mare pericol. Cine i-a salvat? Cine ne poate salva pe deplin din orice obicei rău? Cine ne poate ajuta să facem ce e bine de fiecare dată când suntem ispitiți?

VINERI

Într-o singură noapte, Dumnezeu i-a salvat pe israeliți de nemiloasa armată egipteană. Și ce folosise El pentru a-i salva? Apă. Apa Mării Roșii i-a acoperit pe faraonul cel rău și pe toți soldații lui. Dumnezeu avusese grijă de poporul Lui și îl ocrotise exact așa cum promisese.

În dimineața următoare, când soarele a răsărit, israeliții și-au dat seama că erau cu adevărat și în sfârșit liberi. Dumnezeu le spusese că nu aveau să-i mai revadă niciodată pe egipteni și nu mai rămăsese nici măcar unu. În marea lor bucurie, israeliții L-au lăudat pe Domnul și I-au mulțumit încontinuu.

Duhul Sfânt al lui Dumnezeu a venit peste Moise și el a scris un cântec de recunoștință la adresa lui Dumnezeu. Citește primele cuvinte ale cântării în **Exodul 15:1,2**.

Moise îi conducea în cântare, iar israeliții cântau cu entuziasm. Sunetul glasurilor lor umplea aerul deșertului și plutea deasupra apelor, de-acum liniștite, ale Mării Roșii. Cântarea veselă răsună în îndepărtatele dealuri și umplea inimile cu iubire și mulțumire față de Dumnezeu.

Apoi Maria, sora lui Moise, a luat o tamburină și a condus femeile în cântări de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru că îi scăpase pe israeliți de egipteni.

Ori de câte ori ne salvează din probleme și păcat, nu crezi că lui Dumnezeu I-ar plăcea să ne audă cântând un imn de mulțumire la adresa Lui, așa cum au făcut Moise și israeliții?

TEXT DE MEMORAT

„I-a condus fără nicio grijă,
ca să nu le fie frică.”
(Psalmii 78:53)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc pentru promisiunile Tale și pentru că le împlinești mereu, dacă noi ne încredem în Tine și Te ascultăm! Te rog, iartă-mi păcatele și ajută-mă să mă încred în Tine și să Te ascult! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

I-ar fi putut salva Dumnezeu pe israeliți dacă ei nu ar fi ascultat să meargă pe cărarea pe care El a deschis-o pentru ei?

Povestește ce a pățit faraonul din cauza încăpățănării și mândriei lui.

L-a iubit Dumnezeu pe faraon? I-a plăcut ce alegeri a făcut el?

Este bucuros Dumnezeu când îți aduci aminte să îi spui „mulțumesc”?

Cine vrea ca noi să ne temem?

Ce ar trebui să facem când ni se întâmplă ceva care ne sperie?

Vrea Dumnezeu să ne amintim că El Își împlinește mereu promisiunile?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Exodul 12:34-42,50,51; 13:17 – 15:21

Patriarhi și profeți, capitolul 25

Istoria mântuirii, capitolul 16

MOTANUL NOCTURNEL

Partea III. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

Deci, ce facem cu Nocturnel? îl întrebă Mami pe Tati în timp ce luau micul dejun singuri, în dimineața următoare plecării fetelor la școala din Singapore.

Sufrageria și bucătăria erau o singură încăpere mare și amândoi n-au putut decât să zâmbească în timp ce priveau la Nocturnel cum fugărea o minge făcută din hârtie mototolită, prin toată camera aceea mare. Eppie, fata filipineză care îi ajuta la treburi, făcuse deja cunoștință cu pisoiașul și îi plăcea de el.

A venit din bucătărie și a strigat:

— Nocturnel, vino! Te așteaptă lapte cu pâine la micul dejun!

Nocturnel alergă în bucătărie și mănca tot. Până să plece la lucru, Tati nu răspunsese încă la întrebarea lui Mami. Eppie s-a grăbit să ajungă la cursuri, iar Mami avea multă treabă în clădirea de birouri din apropiere. Ce să facă cu micul pisoi în timp ce era plecată?

S-a hotărât să închidă toate ușile de la dormitoare și de la baie. Apoi s-a uitat la Nocturnel.

— Nu știu dacă pot să am încredere să te las singur aici, îi spuse ea în timp ce îl ridică.

El se lipi de ea și începu să toarcă.

— Ești adorabil, adăugă ea. Dar asta nu înseamnă că te putem ține. Și cunosc alte familii care te-ar primi pe loc.

Mami oftă în timp ce îl lăsa jos cu grijă. Apoi ieși și închise ușa după ea.

La amiază, Mami se grăbi spre casă și se uită în jur. Nocturnel dormea buștean pe un scaun din sufragerie. Se trezi și se întinse, își arcui spatele micuț și, sărind de pe scaun, alergă spre ea. Mami îl luă în brațe și se duse la bucătărie, unde Eppie pregătea masa de prânz.

— S-a comportat Nocturnel bine cât am fost plecați? întrebă Mami.

— O, da, doamnă, răspunse politicos Eppie. Folosește litiera așa cum ar trebui. Cred că e totul în regulă.

Curând veni și Tati.

— Ei, văd că Nocturnel e încă aici, spuse el în timp ce motănelul se freca de pantalonii lui și descoperea că și-returned lui Tati de mișcau când el le lovea ușor cu lăbuțele.

— Da, Nocturnel e încă aici și trebuie să iei o hotărâre în privința lui, îi reaminti Mami.

Tati se așeză să mănânce și se gândi puțin. Când, în sfârșit, îi răspunse la întrebare, Mami era sigură că Nocturnel avea să fie un nou membru al familiei.

— Fetele își doresc cu adevărat să îl ținem, nu-i așa? spuse el.

— Da, așa este, încuviință Mami.

— Atunci, cred că este bine să îl ținem, dacă nu te deranjează.

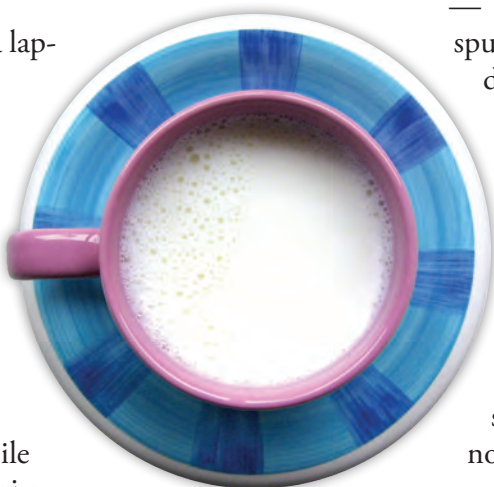
Mami râse.

— Nu mă deranjează, iar fetele vor fi foarte încântate, spuse ea.

Așa că Nocturnel a devenit parte a familiei.

Și, așa cum au spus fetele, pisoiașul a crescut repede, iar în câteva luni a devenit un motan frumos. Oamenii care se împrieteneau cu Nocturnel nu-l puteau uita curând. Avea mulți prieteni.

Dena și Sherry abia așteptau să ajungă acasă să îl vadă, mai ales când citeau despre toate acrobațiile pe care le învăța. Care erau acestea? Vom descoperi mai multe despre ele data viitoare.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

PROMISIUNEA LUI DUMNEZEU DE LA MARA

Dumnezeu vrea ca noi să ascultăm de regulile Lui simple, ca să fim sănătoși și fericiți.

DUMINICĂ

Dumnezeu făcuse multe lucruri minunate pentru israeliți: îi scosese din robie din Egipt, îi condusesse la Marea Roșie și pusese stâlpul de nor între ei și armata egipteană care îi urmărea.

Apoi, Dumnezeu deschisese un drum uscat prin mijlocul mării, iar israeliții trecuseră pe partea cealaltă în siguranță. Dar, când egiptenii încercaseră să-i urmărească, El îi acoperise cu ape adânci. Israelii nu i-au mai văzut niciodată pe egipteni.

Încerca Dumnezeu să-i învețe să aibă încredere că El le poartă de grijă?

După ce Dumnezeu a făcut toate aceste lucruri, stâlpul de nor i-a condus pe israeliți prin pustiu (sau deșert). Oamenii vedeau stânci golașe, nisip fierbinte și munți fără vegetație, tipici deșertului. Nu erau câmpuri verzi, flori sau păduri. Nu era un loc plăcut. Însă ei erau fericiți pentru că erau liberi.

Trei zile au mers prin deșert. Curând, toată apa pe care o aduseseră cu ei s-a terminat, iar oamenilor și animalelor le era foarte sete. Unde puteau să găsească ei apă în pustiul acela arid? S-au uitat în jur, dar n-au găsit nimic. **Exodul 15:22**

Ce vor face ei acum? Vor avea încredere că Dumnezeu îi va ajuta în această problemă?

LUNI

Israelii mergeau prin deșert, oriunde îi conducea Dumnezeu prin stâlpul Lui special de nor. Nu mai aveau apă și erau foarte însetați.

În sfârșit, cineva a găsit apă. Cât de entuziasmați erau oamenii în timp ce alergau spre apă! Aceia care au ajuns primii acolo au ingenuncheat ca să bea multă apă rece. Dar, vai, avea un gust atât de rău, încât nimeni nu a putut să bea din ea. Ce dezamăgiți au fost! Crezi că și-au amintit cum avusese Dumnezeu grijă de ei? Crezi că s-au rugat și I-au cerut lui Dumnezeu să-i ajute?

Exodul 15:24

Ei ar fi trebuit să-și aducă aminte de Dumnezeu, dar nu și-au adus aminte. Au început imediat să se plângă. Cât de trist trebuie să fi fost Dumnezeu pentru că ei nu învățaseră încă să se încreadă în El! Ajută la ceva să fim nemulțumiți? Nu. Doar dovedește că noi nu avem încredere în Dumnezeu. Dar Moise și-a adus aminte să-L întrebe pe Dumnezeu ce să facă. Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui și i-a arătat un pom care

creștea lângă apă. Dumnezeu i-a spus să ia o bucată de lemn și să o arunce în apă. Ce s-a întâmplat cu apa când Moise a făcut ce i-a spus Dumnezeu? **Versetul 25**

Ce minunat! Apa care avea un gust rău era acum dulce și bună, iar oamenii și animalele însetate au putut să bea cât au dorit.

Bucata de lemn a făcut ca apa să fie bună de băut? Sau Dumnezeu a făcut o minune când Moise a demonstrat că s-a încrezut în El făcând ce i-a spus?

MARTI

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Israeliiți găsiseră apă în pustiu, dar era prea amară ca să o bea. Îți amintești cum a făcut Dumnezeu ca apa să fie bună de băut? Acel loc s-a numit „Mara”, care înseamnă „amărăciune”; lucrurile amare au un gust îngrozitor.

Pe când israeliții se aflau la Mara, Dumnezeu le-a făcut o promisiune minunată. Care a fost aceea? **Exodul 15:26** Dumnezeu transformase apa amară în apă dulce și bună, iar acum El promitea să îndulcească viața israeliților, dându-le sănătate. Dumnezeu a promis că, dacă ei aveau să asculte de El și să facă ce e bine, El avea să îi ferească de bolile pe care le avuseseră egiptenii.

În acele vremuri, egiptenii sufereau de multe boli, care, de obicei, apar atunci când cineva nu trăiește sănătos. Mulți dintre ei sufereau de boli de inimă, de cancer și de alte boli grave. Dumnezeu nu dorea ca israeliții să fie bolnavi, ci sănătoși și fericiți. Cum te simți când ești bolnav? Viața este mult mai frumoasă când ești sănătos, nu-i așa?

Ce le-a spus Dumnezeu israeliților că trebuiau să facă pentru a nu se îmbolnăvi? Le-a spus că trebuiau să asculte și să facă ce este bine. Acum, să vedem ce înseamnă să facem ce e bine ca să nu ne îmbolnăvim. Sunt 8 lucruri simple de făcut ca să fim bine. Poți să ghicești care sunt acestea?

MIERCURI

Dumnezeu le-a promis israeliților că vor fi sănătoși dacă vor asculta de El și vor face ce e bine. **Exodul 15:26** Promisiunea Lui este valabilă și pentru noi. Acum vom învăța despre cele 8 lucruri simple pe care să le facem pentru a fi sănătoși. Îți vor plăcea!

1. Mănâncă hrană sănătoasă! Nu-i așa că ar fi frumos dacă ți-ar da cineva un cățeluș? Ar trebui să înveți cum să ai grijă de el ca să crească și să fie sănătos? Bineînțeles că da! Unul dintre primele lucruri de făcut este să te asiguri că are mâncare bună de cățeluși.

Cățelușii au nevoie de multă hrană bună ca să crească puternici. La fel și tu. Dumnezeu ne dă multe lucruri bune de mâncat: fructe, legume, pâine, orez, cereale, nuci. Care este fructul tău preferat?

Există și alimente care nu sunt sănătoase? Sunt anumite produse pe care nu ar trebui să i le dai cățelușului tău? Ar fi o bomboană de ciocolată o mâncare sănătoasă pentru el? Sau niște înghețată ar fi alegerea corectă pentru un cățeluș în creștere? O, nu! Acele lucruri l-ar îmbolnăvi. Nu sunt sănătoase nici pentru tine. Și tu te poți îmbolnăvi de la ele. Vrei să alegi să mănânci doar mâncare sănătoasă?

JOI

Este foarte important să mănânci doar alimente sănătoase. Dar, ca să fii sănătos, ai nevoie nu doar de mâncare sănătoasă. Ce altceva mai trebuie să faci?

2, 3 și 4. Joacă-te afară, la aer curat și la soare! Dacă ai avea un cățeluș, l-ai ține toată ziua în casă? Sau l-ai lăsa să se joace afară, în aer liber și la soare? Bineînțeles că așa ai face!

Cățelușii au nevoie de mișcare, nu-i așa? Și ai alerga și te-ai juca cu el? Cu siguranță! Și ai mai face trei lucruri ca să te menții sănătos: ai face mișcare, ai sta în aer liber și la soare. Toate cele trei înseamnă să faci ce este bine pentru a fi sănătos. Excelent!

5. Bea apă! După ce aleargă și se joacă pe afară, vei observa cum cățelușul tău gâfâie. Limbuța lui roz atârână afară, iar el se oprește din joacă. De ce are el nevoie acum? Are nevoie să bea niște apă rece, nu-i așa?

Pot cățelușii să fie sănătoși dacă nu beau suficientă apă? Nu. De asemenea, și noi avem nevoie să bem multă apă.

Apa menține corpul nostru sănătos și pe dinafară. Dacă ar fi să se joace într-o băltoacă cu noroi și s-ar murdări, cățelușul tău ar avea nevoie de o baie caldă. Cățelușii nu pot fi sănătoși dacă sunt murdari. Și noi avem nevoie de o baie caldă în fiecare zi ca să fim fericiți și sănătoși.

De ce este important să avem grijă de corpul nostru? **1 Corinteni 6:19,20; Romani 12:1**

VINERI

Am învățat 5 lucruri pe care le putem face pentru a fi sănătoși: mâncare bună, mișcare, aer curat, soare și apă. Acum vom învăța despre încă 3 lucruri.

6. Somn și odihnă: Să zicem că prietenul tău cățelușul este foarte somnoros. De ce anume are el nevoie? El are nevoie de somnul de amiază, nu-i așa? Și mai are nevoie și de somnul de noapte, mai lung, ca să crească și să fie sănătos. Și noi avem nevoie de multă odihnă – mai ales când suntem mici. Cine ne dă odihnă? **Psalmi 127:2**

7. Spune „Nu!” Uneori trebuie să-i spui și „Nu!” cățelușului tău. Nu-i așa că i-ai spune „Nu!” foarte ferm dacă l-ai vedea că roade un cablu electric sau că bea din soluția pe care mami o folosește să spele pe jos? Bineînțeles! Nu vrei ca el să se rănească sau să moară.

Tot la fel, a spune „Nu!” face parte din planul lui Dumnezeu ca noi să fim fericiți și sănătoși. Ar trebui să spunem „Nu!” la bere, alcool, țigări și droguri – la tot ce ar face rău corpurilor noastre sau ne-ar îmbolnăvi.

8. Roagă-te și încrede-te în Dumnezeu! Se îngrijorează cățelușul tău dacă va găsi mâncare sau dacă va fi în siguranță noaptea, când doarme? Nu. Nici tu nu trebuie să te temi. Poți să ingenunchezi lângă patul tău în fiecare seară și în fiecare dimineață și să Îl rogi pe Dumnezeu să aibă grijă de tine. Poți să înveți promisiunile Lui din Biblie. Încrederea în Dumnezeu face parte din planul Lui de a ne ajuta să fim sănătoși și fericiți.

TEXT DE MEMORAT

„Să se încreadă în Numele Domnului
și să se bizuie pe Dumnezeu lui!”
(Isaia 50:10)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să fiu sănătos și fericit, așa că aleg să ascult de cele 8 reguli simple ale sănătății! Mă vei ajuta să mă bucur de mâncarea sănătoasă? Mă vei ajuta să merg bucuros la culcare și, mai ales, la timp? Îți mulțumesc pentru că mă ajută! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Ajută la ceva să te plângi și să fii nemulțumit?

Cum a ajuns apa de la Mara, care avea un gust rău, să fie bună de băut?

De ce este rău să mâncăm multe dulciuri și alte alimente nesănătoase?

Tu mănânci legume? Ai nevoie să te obișnuiești să le mănânci?

Este bine să stai treaz până noaptea târziu?

Care este cea mai bună băutură?

Este întotdeauna un lucru bun să ne încredem în Dumnezeu?

Poți să spui care sunt cele 8 reguli simple ale lui Dumnezeu pentru sănătate?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 15:22-27

Patriarhi și profeți, capitolul 26 (primele 6 paragrafe)

Istoria mântuirii, capitolul 17 (primele 2 paragrafe)

MOTANUL NOCTURNEL

Partea IV. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

A i auzit vreodată pe cineva spunând că un câine este cel mai bun prieten al omului? Majoritatea câinilor sunt foarte devotați și ne iartă chiar și atunci când îi rănim. Dar pisicile sunt foarte diferite de câini.

Este o zicală care spune că nimeni nu poate stăpâni o pisică. Aceasta înseamnă că de obicei pisicile fac ce le place și nu ceea ce stăpânii lor ar dori ca ele să facă.

Ei bine, Nocturnel era și el tot o pisică-băiat. În felul lui unic, ținea la familia lui, dar acest lucru nu însemna că el asculta întotdeauna. Tati și Mami erau bucuroși că el a învățat repede să nu zgârie mobila cu ghearele. Și nu avea nicio problemă să stea în casă. Dar, dacă cei din casă nu erau atenți când deschideau ușa de la intrare, el se strecura afară de fiecare dată.

De la ușa principală a casei erau niște trepte care duceau în jos, spre un palier. Apoi treptele continuau mai jos. Ori de câte ori ieșea, Nocturnel se oprea întotdeauna pe palier.

— Nocturnel, vino înapoi! spunea Mami cu voce fermă.

Nocturnel se uita în sus, se rostogolea pe spate și se mișca încoace și-ncolo satisfăcut, de parcă ar fi spus: „O să vin când o să fiu gata. Mulțumesc!”

Dacă nu voiau să stea în prag și să-l aștepte să vină înăuntru, cei ai casei trebuiau să coboare până la palier, să-l ia în brațe și să-l ducă înapoi în casă – ceea ce probabil era exact ce-și dorea.

Ori de câte ori primea o palmă ușoară pentru că era neastâmpărat, Nocturnel sărea pe spătarul unui scaun, de unde privea printr-o fereastră mare și se informa de tot ce se întâmpla afară.

Odată, el a dispărut și, chiar dacă l-a strigat, Mami nu l-a găsit nicăieri. În cele din urmă, cineva a arătat într-o direcție și a zis:

— Ia uite-l pe Nocturnel!

Unde crezi că era? Pe ușa. Acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori, dar niciodată nimeni nu a înțeles cum ajungea el la o așa înălțime sau cum de nu cădea de pe o margine atât de îngustă.

Altă acrobație pe care o învățase era foarte amuzantă. Mami obișnuia să se uite în jos spre Nocturnel și să întindă brațele spre el.

— Sari, Nocturnel! îi spunea ea.

Nocturnel se ridica, se scutura puțin și apoi sărea direct în brațele ei. Bineînțeles că Mami îl lăuda și îl dezmiarda, iar faptul că el torcea zgomotos demonstra cât de mult se bucura de atenția pe care i-o dădea ea.

Într-o zi, niște prieteni i-au dăruit familiei Sherrard un alt animal, însă acesta nu era viu. Era un bivol specific Filipinelor, sculptat din lemn. Un astfel de bivol seamănă cu o vacuță cu coarne lungi.

Nocturnel s-a uitat la bivoul filipinez, apoi a cutreierat și a adulmecat peste tot. În cele din urmă a plecat de acolo și nu și-a mai bătut capul cu bivoul deloc. Dar, într-o zi, cineva s-a izbit de sculptura din lemn și capul unuia dintre coarne a căzut.

Nocturnel a împins bucata spartă de corn cu gheruțele, dar jocul nu era prea distractiv, așa că a plecat. În orice caz, nu-i plăcea prea mult de acel animal. Iar mai târziu vom descoperi cât de puțin îi plăcea de el.

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

HRANĂ DIN CER

Dumnezeu ne dă tot ce avem nevoie: mâncare, pentru ca trupurile noastre să crească puternice și sănătoase, și pe Isus, „Pâinea vieții”, ca să putem crește puternici din punct de vedere spiritual.

DUMINICĂ

După ce a făcut ca apa de la Mara să fie dulce, Dumnezeu i-a condus pe israeliți într-un loc numit Elim. Acolo erau 12 izvoare de apă și 70 de palmieri. Stâlpul de nor s-a oprit și poporul și-a întins corturile. Ce plăcut era să vezi câțiva pomi și să bei apă proaspătă din belșug!

Dar, curând, a sosit timpul ca să pornească iarăși la drum, iar stâlpul de nor i-a condus pe israeliți mai departe în pustiu. Erau plecați deja de o lună din Egipt, iar mâncarea aproape li se terminase. Poporul se uita în jur la nisipul și la pietrele uscate și știa că nu există niciun loc prin apropiere unde să găsească mâncare pentru atâția oameni.

Apoi, chiar dacă încă mai aveau ceva de mâncare, israeliții au început să se îngrijoreze pentru viitor. Trebuiau ei să-și facă griji cu privire la ceva? Cine îi conducea și avea grijă de ei?

Israeliiții Îl uitaseră iarăși pe Dumnezeu. Deși nu le era încă foame, ei au început să se plângă lui Moise și Aaron. Până și conducătorii au început să se vaite. Unii chiar au spus că ar prefera să fie sclavi în Egipt, unde aveau hrană din belșug! **Exodul 16:3**

Ce groaznic! În loc să se vaite, ce ar fi trebuit să facă oamenii? Nu ar fi fost mai bine să Îi mulțumească lui Dumnezeu pentru modul în care îi ajutase cu atâtă dragoste până atunci?

LUNI

Israeliiții se aflau în pustiu, îngrijorându-se cu privire la ce vor mânca atunci când hrana lor se va termina.

Uitaseră că Dumnezeu le purta de grijă, așa că s-au plâns în gura mare la Moise și la Aaron. Ei au spus că voiau să mănânce niște carne. A auzit Domnul nemulțumirile lor? **Exodul 16:8**

Dumnezeu era trist că poporul Lui nu avea încredere în El după tot ce făcuse pentru el. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise? **Versetul 12**

Exact așa cum spusese Dumnezeu, multe prepelițe au zburat în seara aceea în tabăra israeliților, iar oamenii aveau toată carnea pe care erau în stare s-o mănânce.

Iar în următoarea zi, când s-au trezit și au mers afară, israeliiții au văzut pe suprafața pământului niște bobite albe care semănau cu bruma. Când au întrebat ce era

aceea, Moise le-a spus că era pâinea pe care Dumnezeu promisese că le-o va trimite. **Versetele 14 și 15** Poporul a gustat-o și a descoperit că era dulce – ca biscuiții cu miere. Oamenii au numit-o „mană” și au adunat-o cu nerăbdare în coșuri. Au dus-o în corturile lor și au măcinat-o, au făcut turte și au copt-o în tigaie. Era așa de gustoasă! Îți poți imagina cât de plăcut ar fi să mănânci hrana trimisă de Dumnezeu doar pentru tine?

Apoi Moise le-a spus oamenilor să strângă mană suficientă doar pentru o zi. De ce? Dumnezeu intenționa să folosească mana pentru a-i învăța câteva lecții importante.

MARTI

Așa după cum promisese, Dumnezeu le dăduse israeliților carne seara și mană dimineața. Ei au cules de zor mană și au gătit-o pentru micul dejun din acea zi. Avea un gust foarte bun, ca biscuiții cu miere. Apoi, Moise a început să le dea câteva instrucțiuni cu privire la mană. Le-a spus să adune câtă aveau nevoie doar pentru o zi. Nu trebuiau să pună nimic deoparte pentru a doua zi. Au ascultat toți? **Exodul 16:20**

Când cei care nu au ascultat s-au dus să mănânce micul dejun a doua zi, au văzut că mana pe care o păstrasera era plină de viermi și mirosea îngrozitor. Ei încă trebuiau să învețe să asculte de Dumnezeu, nu-i așa?

În timpul nopții, pe când poporul dormea, mana cădea ușor din cer pe pământ. Dimineața, oamenii trebuiau să se trezească devreme și să o adune înainte ca soarele să strălucească puternic. De ce? **Versetul 21**

Domnul a zis că va trimite mana în fiecare dimineață a săptămânii, cu excepția unei singure zile. În Sabat, în ziua a șaptea a săptămânii, nu avea să fie mană. Când a făcut lumea noastră, Dumnezeu a sfințit ziua a șaptea și a vrut ca poporul Lui să se odihnească în ziua aceea. Așadar Dumnezeu a trimis vinerea o cantitate dublă de mană și le-a spus oamenilor să strângă suficientă pentru două zile – pentru vineri și pentru sâmbătă.

MIERCURI

In fiecare noapte de-a lungul săptămânii, Dumnezeu trimitea mană din cer pentru ca israeliții să mănânce. În fiecare dimineață, ei strângeau doar cât le era suficient pentru acea singură zi. Acum era vineri, și Dumnezeu le spusese să strângă o cantitate suplimentară de mană și să păstreze din ea pentru Sabat. Ce le-a mai cerut Dumnezeu să facă? **Exodul 16:23**

Israelii trebuiau să gătească vinerea mana pe care doreau să o mănânce în Sabat. Și aceasta pentru a-și

aminti că Dumnezeu nu voia ca ei să lucreze în ziua Lui cea sfântă de Sabat. Pe când erau sclavi în Egipt, mulți dintre ei uitaseră cum să sfințească Sabatul. Dumnezeu Se folosea de mană pentru a-i ajuta să-și amintească să nu lucreze în ziua de Sabat.

Este important să învățăm și noi această lecție. Pentru a păzi Sabatul lui Dumnezeu ca zi sfântă trebuie să ne pregătim de vinerea. Ar trebui să gătim și să facem curățenie și alte treburi înainte să începă Sabatul, ca să putem fi gata să petrecem întreaga zi cu Dumnezeu.

Când oamenii L-au ascultat pe Dumnezeu și de vinerea au pus deoparte mană pentru Sabat, crezi că s-a stricat și a făcut viermi, cum se întâmplase în celelalte zile ale săptămânii? **Versetul 24** O, nu! Dumnezeu o păstrase proaspătă și dulce pe toată durata nopții, și ei au avut mâncare gustoasă în Sabat. Aceea fusese o minune, nu-i așa?

JOI

Cum l-a ajutat Dumnezeu pe poporul Lui să-și aducă aminte că este important să sfințească ziua de Sabat? Folosind mana! De ce le-a spus Dumnezeu israeliților să strângă vinerea suficientă mană pentru două zile? Pentru că Dumnezeu nu a trimis mană în dimineața de Sabat. Și aceia care L-au ascultat pe Dumnezeu au avut mereu mâncare bună în Sabat.

Dar nu toți au ales să asculte de Dumnezeu. Unii dintre ei s-au gândit că nu conta dacă așteptau până în dimineața de Sabat, ca să strângă mană. Așa că nu au strâns mană în plus, după cum spusese Dumnezeu. Dimpotrivă, s-au trezit devreme în dimineața de Sabat și s-au dus să ia niște mană să mănânce. Dar crezi că au găsit ceva? **Exodul 16:27**

O, nu! Dumnezeu a făcut exact ce spusese că va face: nu a trimis mană în Sabat. Aceea era ziua Lui

sfântă și dorea ca poporul să se odihnească. Oamenii care nu au ascultat nu au avut ce să mănânce în ziua aceea. Dar crezi că vinerea următoare și-au adus aminte să asculte?

Dumnezeu i-a văzut pe oameni mergând afară să strângă mană în Sabat. Ce i-a cerut lui Moise? **Versetul 28** Dumnezeu dorea ca israeliții să păzească poruncile Lui și a continuat să le reamintească, netrimțând mană în Sabat.

Observă Dumnezeu când noi nu ascultăm de poruncile Lui? Putem să-I fim pe plac atunci când sfințim Sabatul Lui?

VINERI

Dumnezeu le trimitea israeliților mană din cer ca ei să aibă ce să mănânce. El se folosea de ea pentru a le reaminti să păzească Sabatul. Nu voia ca poporul să facă vreo lucrare în acea zi. Dumnezeu știa că era nevoie de timp ca israeliții să învețe lecția aceea. Așadar, timp de 40 de ani, Dumnezeu a făcut câte trei minuni în fiecare săptămână, doar pentru a-i reaminti poporului Său Israel să păzească Sabatul. Care au fost ele?

Prima: Dumnezeu trimitea vinerea de două ori mai multă mană decât în oricare altă zi din săptămână, pentru ca israeliții s-o gătească de vinerea pentru Sabat. Așa ei nu trebuiau să lucreze gătind în Sabat.

A doua: Dumnezeu nu trimitea mană în ziua de Sabat. El o trimitea duminica, luna, marțea, miercurea, joia și vinerea. Dar în nicio sâmbătă nu a trimis mană. Dumnezeu nu uită niciodată de Sabat și vrea ca nici noi să nu-l uităm.

A treia: Dumnezeu păstra mana dulce și bună când era pusă deoparte de vinerea pentru Sabat. Știm că era o minune, deoarece mana care era păstrată de pe o zi pe alta în restul săptămânii se strica și făcea viermi.

Citește ce spune Biblia despre mană în **Psalmii 78:24,25**. Biblia spune despre mană că era „grâu din cer”. Și, după cum israeliții aveau nevoie să mănânce mană în fiecare zi, și noi avem nevoie să petrecem în fiecare zi timp cu Isus. Poți citi despre acest lucru în **Ioan 6:47-51**.

TEXT DE MEMORAT

„Și Dumnezeu meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.”
(Filipeni 4:19)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, îți mulțumesc pentru că îmi dai ce să mănânc! Ajută-mă să am încredere în Tine că vei avea grijă de mine! Și ajută-mă să Te ascult mereu. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

De ce uneori este atât de greu să asculti? Este pentru că, în realitate, tu nu vrei să ascuți?

Uită vreodată Dumnezeu să aibă grijă de noi? Se asigură El că avem mâncare bună?

Dumnezeu a fost foarte răbdător cu israeliții. De ce? Este Dumnezeu răbdător și cu noi?

Ce putem face în Sabat?

De ce nu ar trebui să lucrăm sau să ne jucăm cu lucrurile noastre obișnuite în Sabat?

Când a creat Dumnezeu primul Sabat?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 16

Patriarhi și profeți, capitolul 26
(prima jumătate)

Istoria mântuirii, capitolul 17
(până la „Mana”)

MOTANUL NOCTURNEL

Partea V. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

Cineva îi oferise familiei lui Sherry și a Denei o sculptură mare ce reprezenta un bivol filipinez, dar unul dintre coarnele lui de lemn se rupsesese. Așa că Tati luase niște lipici rezistent și a lipit cornul la loc. Nimeni nu și-ar fi dat seama că se rupsesese. Dar Nocturnel știa.

Într-o zi, când se plimba pe lângă sculptura de lemn, s-a uitat la ea, și-a ridicat lăbuța și a lovit tare în cornul acela. Ce crezi că s-a întâmplat? Cornul s-a desprins din nou.

Nu conta cât de bine încerca Tati să îl lipească la loc sau cât de tare era certat Nocturnel. Nimic nu îl reținea de la a lovi iarăși cornul. În cele din urmă, membrii familiei au lăsat pur și simplu cornul lângă săracul bivol și l-au iubit în continuare pe Nocturnel.

Într-o seară, Tati ședea în sufragerie, într-un scaun confortabil. Stătea cu un picior îndoit peste genunchiul celuilalt picior și această poziție formase un fel de gaură mare. Când Tati s-a uitat în jos, Nocturnel era acolo, privind la el prin gaură.

— Vino, Nocturnel! Sari! îl invită el, făcându-i semn cu mâna.

Nocturnel nu avea nevoie de o a doua invitație. A sărit și a aterizat direct pe Tati. Învățase o nouă acrobație.

După acest moment, dacă Tati se așeza în felul acela, ținând o revistă sau un ziar în față, Nocturnel sărea și se izbea de ziar sau de revistă. Tati era mereu luat prin surprindere, dar râdea. Considera că Nocturnel învățase să facă o acrobație foarte deșteaptă.

Când mai veneau bărbați în vizită și se așezau cum se așeza Tati de obicei, aproape întotdeauna aveau parte de o mare surpriză. Nocturnel sărea pe neașteptate printre picioarele lor și li se așeza în poală. Acest lucru îi făcea să râdă și nu îl uitau niciodată pe acel motan negru amuzant.

Nocturnel a fost încântat când a descoperit că putea să cânte la pian. O auzise pe Mami cântând de multe ori la pian, dar niciodată nu încercase să cânte

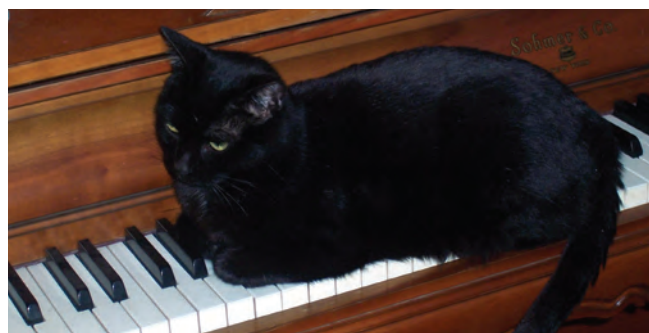

el însuși. Însă, într-o zi, când capacul pianului era ridicat, Nocturnel a sărit pe scaunul de la pian, și-a ridicat lăbuța și a așezat-o pe o clapă. A scos un sunet!

Hmmm... Era foarte plăcut, așa că Nocturnel a făcut același lucru din nou și din nou. Apoi trebuie să se fi întrebat ce s-ar întâmpla dacă ar atinge clapele cu toate gheruțele. Așa că a pășit pe claviatură și, bineînțeles, s-au auzit multe sunete. Când pășea tacticos de la un capăt la altul al pianului, sunetele treceau de la tonalități foarte înalte, ca trilurile păsărilor, la tonalități foarte joase, ca mârâitul unui câine.

Lui Nocturnel îi plăcea să cânte la pian. Nu putea să deschidă capacul, dar, când acesta rămânea ridicat, lui Nocturnel îi plăcea să susțină propriul concert.

Membrii familiei nu au uitat niciodată ocazia când un vorbitor special din Statele Unite se afla la ei. Acesta știa să cânte la pian foarte bine, iar el și Nocturnel au devenit buni prieteni. Dar el nu știa că și Nocturnel cânta, până într-o zi când... Dar aceasta este o altă poveste, pentru data viitoare.

LECȚIILE MELE DIN

BIBLIE

APĂ DIN STÂNCĂ

Când vin necazurile, putem să ne încredem întotdeauna în Dumnezeu și putem să ne rugăm în loc să ne plângem.

DUMINICĂ

Prin faptul că avea mare grijă de ei și le arăta că îi iubea, Dumnezeu îi ajuta pe israeliți să învețe să se încreadă în El. Îi eliberase din mâna cruzilor egipteni, făcuse ca apa amară de la Mara să fie bună de băut, le dăduse mană să mănânce în fiecare zi și îi conducea printr-un stâlp de nor. După toate aceste minuni, crezi că învățaseră ei în sfârșit să se încreadă în Dumnezeu?

După aceea, stâlpul de nor i-a condus spre un loc numit Refidim. Ce au făcut ei când nu au găsit apă acolo? **Exodul 17:2,3**

Poporul nu învățase încă să se roage și să aibă încredere în Dumnezeu. Oamenii s-au supărat foarte tare și au pretins ca Moise să le dea apă de băut. L-au acuzat pe Moise că el voia să-i facă să moară de sete pe ei, pe copiii lor și pe animalele lor. Poporul uita că nu Moise, ci Dumnezeu îl conducea și îi dădea cele necesare. Într-un final, israeliții s-au enervat atât de tare încât erau gata să-l omoare pe Moise.

Moise învățase să fie răbdător. În loc să se înfurie, el s-a rugat și L-a întrebat pe Dumnezeu ce să facă. Ce I-a spus Moise lui Dumnezeu? **Versetul 4**

Moise a rostit o rugăciune foarte simplă, nu-i așa? I-a spus lui Dumnezeu problema lui și L-a întrebat ce să facă. Exact așa ar trebui să facem și noi ori de câte ori nu știm cum să procedăm.

LUNI

Moise avea probleme și avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu imediat. Israeliții erau supărați pentru că nu aveau apă și voiau să-l omoare pe Moise. Uitaseră că Dumnezeu le promisese că va avea grijă de ei. Dar Moise și-a adus aminte de Dumnezeu și L-a întrebat ce să facă.

Dumnezeu a răspuns imediat rugăciunii lui Moise.

I-a spus să meargă împreună cu conducătorii israeliților la o anumită stâncă de la Horeb. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să ia cu el? **Exodul 17:5** Dumnezeu i-a spus să lovească stâncă cu toiagul lui. Ce a spus El că se va întâmpla? **Versetul 6**

Moise a ascultat. Luând toiagul în mână, i-a chemat pe conducătorii poporului. Și, când a lovit stâncă cu toiagul, apa a țâșnit din ea ca un râu. S-a revărsat peste tot. Acum era apă din belșug pentru ca oamenii și animalele să bea. Îți poți imagina cât de surprinși au

fost oamenii când se uitau la râul acela de apă limpede și rece ieșind dintr-o stâncă? Toiagul lui Moise a făcut ca apa să iasă? Sau a fost puterea lui Dumnezeu?

Ce lecție importantă putem învăța noi din această povestire? Ce ar trebui să faci data viitoare când vei fi ispitit să te înfurii sau să te plângi?

MARTI

Dumnezeu tocmai înfăptuise o altă minune: făcuse ca apa să țâșnească dintr-o stâncă. Moise a numit locul acela „Masa și Meriba”, pentru că poporul se îndoise de Dumnezeu. Ce întrebaseră israeliții? **Exodul 17:7** Aveau ei vreun motiv să pună întrebarea aceea? Deoarece s-au îndoit de grija Lui, Dumnezeu a îngăduit să vină necazurile. Dintr-odată, niște soldați numiți amaleciți i-au atacat pe oamenii oboșiți și slăbiți care mergeau încet, în spatele mulțimii.

Amaleciții Îl urau pe Dumnezeu și pe poporul Lui. Lor le plăcea războiul și voiau să lupte. Dar Moise știa că majoritatea israeliților nu erau pregătiți să lupte, așa că i-a cerut lui Iosua să aleagă câțiva bărbați puternici din fiecare seminție ca să fie soldați.

Dimineața, Iosua și soldații lui l-au atacat pe dușman. Moise, Aaron și Hur au stat pe un mic deal ca să privească și să ceară ajutorul lui Dumnezeu în rugăciune.

Când se ruga, Moise își ținea mâinile ridicate spre cer, având toiagul în mâna dreaptă. Ori de câte ori Moise își ținea brațele ridicate, Iosua și oamenii lui începeau să câștige; dar, când Moise își lăsa brațele jos, câștiga dușmanul. **Versetul 11**

Curând, brațele lui Moise au oboșit, așa că Aaron și Hur l-au ajutat, aducându-i o piatră ca să stea jos. Apoi, Aaron ținea ridicat un braț de-al lui Moise, iar Hur, pe celălalt. Ce ajutoare bune au fost ei!

MIERCURI

Israeliții se îndoiseră de Dumnezeu și întrebaseră: „Este Dumnezeu cu noi sau nu?”

Din acest motiv, Dumnezeu le-a permis amaleciților, care erau dușmanii lor, să îi atace. Toată ziua,

Aaron și Hur susținuseră brațele lui Moise, în timp ce Iosua și soldații luptau împotriva amaleciților celor nelegiuți. Până la apusul soarelui, Dumnezeu i-a ajutat pe Iosua și pe soldații lui să câștige. Deoarece au colaborat toți și au dovedit că s-au încrezut în Dumnezeu,

El le-a dat israeliților victoria, și amaleciții i-au lăsat în pace.

Ce diferiți erau Aaron și Hur de oamenii care voiseră să-l omoare pe Moise când nu mai aveau apă! Dumnezeu a vrut ca tot poporul să vadă cum Aaron și Hur l-au ajutat pe Moise când se ivea o problemă. De asemenea, Dumnezeu dorea ca și ei să îl ajute pe Moise în loc să se plângă de el și să încerce să-l omoare.

Vrea Dumnezeu să învățăm aceeași lecție? **Filipeni 2:14** Este ușor să începem să ne văicărim când ceilalți din jur fac la fel? Poți să-i ajuți pe părinții, pe frații și pe surorile tale când alegi să nu te viaieți?

Moise era departe de familia lui de multe săptămâni. Crezi că îi era dor de Sefora – soția sa – și de băieții lui? Acum, stâlpu de nor îi conducea pe israeliți aproape de locul în care Moise trăise și lucrase ca păstor pentru Ietro. Va reuși Moise să-și vadă familia din nou?

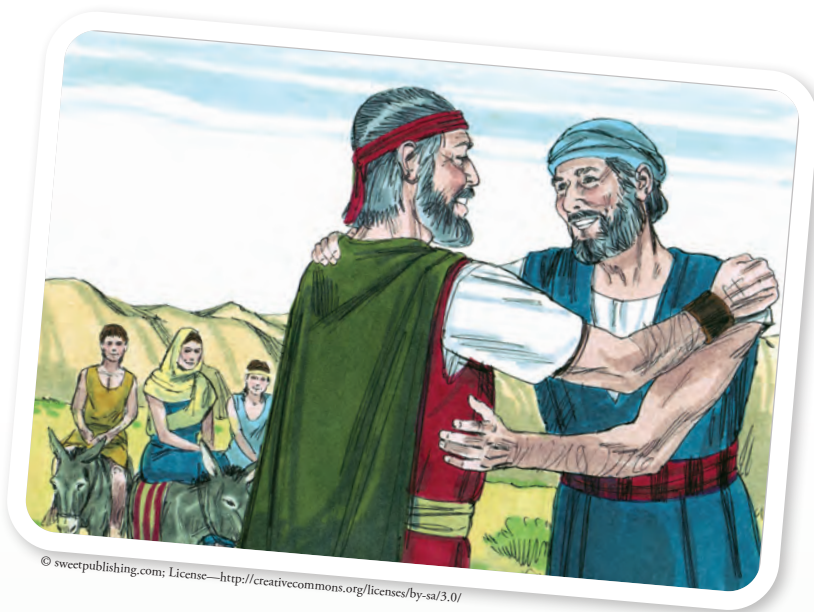
JOI

Moise I-a fost credincios lui Dumnezeu și nu s-a îndoit niciodată de grija Lui iubitoare. A fost răbdător și bun chiar și când israeliții voiau să-l omoare. Acum, stâlpu de nor îi ducea chiar aproape de casa lui Ietro.

Ietro, socrul lui Moise, auzise de minunile pe care le făcuse Dumnezeu ca să-i elibereze pe israeliți din Egipt. Mai auzise și că ei călătoreau în apropiere de casa lui. Așa că s-a hotărât să-i facă o vizită lui Moise. A luat-o cu el pe fiica lui, pe Sefora, care era soția lui Moise, și pe cei doi băieți ai ei. Pe când se apropiau de tabăra israeliților, un mesager a alergat la Moise și i-a dat vestea bună că familia lui venea să-l vadă. Moise s-a grăbit bucuros să o întâlnească. **Exodul 18:7**

Odată ajunși în cortul lui, Moise i-a povestit familiei întâmplările despre modul în care Dumnezeu

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

îi salvase pe israeliți de faraonul cel nelegiuit. A povestit despre drumul uscat pe care îl făcuse Dumnezeu prin mijlocul Mării Roșii și despre mana pe care El o trimitea în fiecare dimineață. A mai povestit că, atunci când nu mai era apă de băut, Dumnezeu făcuse ca apa să țâșnească dintr-o stâncă.

Apoi Ietro l-a laudat pe Dumnezeu pentru că l-a ajutat pe poporul Lui să iasă din Egipt. El și conducătorii lui Israel au adus jertfe și l-au mulțumit lui Dumnezeu pentru grija Lui iubitoare.

I-ar plăcea lui Dumnezeu să ne audă că Îi mulțumim mai des pentru bunătatea Lui față de noi? **Psalmul 100**

VINERI

Moise s-a bucurat să fie iarăși cu familia lui. Dar, în dimineața următoare, el a trebuit să meargă la lucru, și Ietro s-a dus cu el.

Israelii aveau multe probleme și uneori se certau și se și luptau unul cu celălalt. Din moment ce Moise era conducătorul lor, oamenii veneau la el ca să îi prezinte problemele lor. El îi asculta cu răbdare și apoi îi învăța despre legea lui Dumnezeu și cum să se iubească unul pe altul și să fie corecți. Moise muncea în felul acesta în fiecare zi de dimineață până seara.

Ietro l-a urmărit toată ziua. Când s-a înserat, el a vorbit cu Moise despre munca lui. I-a spus că, dacă va continua să mai lucreze în felul acesta, se va epuiza. **Exodul 18:17,18**

Ietro i-a sugerat lui Moise să-și împartă atribuțiile cu alți bărbați care Îl iubeau pe Dumnezeu. Moise a ascultat cu atenție și s-a hotărât să urmeze sfatul lui Ietro. A ales niște oameni înțelepți care să îl ajute. Ei ascultau toate neînțelegerile mărunte, iar Moise le asculta doar pe cele mari. Acest lucru i-a oferit puțin repaus. El a fost înțelept să-l asculte cu smerenie pe socrul lui.

Crezi că ar trebui să urmărim și noi exemplul lui și să ascultăm cu atenție atunci când primim un sfat bun? O modalitate bună prin care poți pune în practică acest lucru este să iei aminte și să asculți întotdeauna cu atenție când părinții tăi te roagă să faci ceva.

TEXT DE MEMORAT

„I se va da pâine și apa nu-i va lipsi.”
(Isaia 33:16)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să am încredere în Tine că vei avea grijă de mine. Te rog, ajută-mă să nu mă plâng de nimic și să-i ajut pe părinții și pe prietenii mei! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Permite Dumnezeu uneori ca să vină necazuri, pentru a ne ajuta să ne încredem în El?

Ne poate ajuta Dumnezeu să nu mai vociferăm și să nu ne mai văicărim?

Cum putem obține ajutorul Lui?

Cum putem fi umili ca Moise? Ar trebui să ne mâniem când alții se supără pe noi?

Dacă Dumnezeu poate să scoată apă din stâncă, poate El să facă orice?

Cum putem învăța să ne încredem în Dumnezeu?

Ce poți face pentru a fi un ajutor ca Aaron și ca Hur?

Este important să învățăm să îi ajutăm pe ceilalți? Ce putem face pentru a învăța să colaborăm cu cei din familia noastră?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 17,18

Patriarhi și profeți, capitolul 26
(a doua jumătate)

Istoria mântuirii, capitolul 17
(„Apa din stâncă”, până la final)

MOTANUL NOCTURNEL

Partea VI. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

Musafirul important care stătea la familia Sherrard s-a înțeles foarte bine cu Nocturnel. El credea că Nocturnel era un motan extraordinar. Motanul învățase să dea concerte de pisică la pian, dar musafirul încă nu știa acest lucru.

Într-o zi, musafirul a auzit niște sunete line de pian, dar, de unde era el, nu vedea pe nimeni care să stea pe scaunul de la pian. S-a ridicat și s-a uitat, dar încă nu vedea pe nimeni. În cele din urmă, s-a dus puțin mai aproape, de unde putea vedea mai bine claviatura. Și iată-l pe Nocturnel pășind cu grijă de la un capăt la altul al clapelor!

Musafirul a râs cu lacrimi, pentru că i se părea foarte amuzant.

În Sabat, musafirul a trebuit să vorbească în cadrul unei întâlniri cu mulți invitați care se ținea la colegiu și, după micul dejun, Mami l-a dus cu mașina acolo. Apoi s-a dus să-l aducă acasă după întâlnirea de seară.

— Ați avut o zi lungă, zise Mami. Trebuie să fiți foarte obosit.

Musafirul a recunoscut că era foarte obosit. Apoi Mami a spus:

— Bine că cel puțin ați întâlnit mulți oameni importanți azi. Sunt sigură!

— Da, am întâlnit mulți oameni interesați, îi răspunse musafirul, după care, chicotind, adăugă: Dar nu am întâlnit pe nimeni la fel de interesant ca Nocturnel, motanul vostru negru.

Musafirul și Mami au râs. Nu era nicio îndoială în această privință. Nocturnel era un motan foarte interesant.

Nocturnel părea să fie în mod deosebit activ în zilele de Sabat. Familia Sherrard invita aproape întotdeauna musafiri la masă în seara

de Sabat, iar Nocturnel se asigura că musafirii știau că și el făcea parte din familie.

Într-un Sabat, pe când musafirii se aflau în sufragerie împreună cu familia Sherrard,

Nocturnel a venit și s-a așezat în mijlocul camerei. Apoi s-a uitat în sus, la tavan, și a observat ventilatorul. Toți îl urmăreau pe motan holbându-se la palele care se tot învârteau.

După puțin timp, Nocturnel a început să se învârtă pe podea, sub ventilator, înclinându-și capul în așa fel ca să-l poată vedea. În timp ce se învârtea, își ridica lăbuța și lovea cu ea de parcă ar fi încercat să oprească ventilatorul. Atunci, toată lumea a început să râdă de motanul cel caraghios. Și vai ce-i mai plăcea lui Nocturnel să îi amuze!

Într-un Sabat, când Dena și Sherry erau acasă în vacanță, Nocturnel le întrerupea discuția de după cină într-un mod atât de urât, încât Sherry l-a ridicat și l-a anunțat:

— Nocturnel, ești obraznic, așa că te pun într-un loc din care nu ne poți deranja, apoi îl puse pe Nocturnel în baie și închise ușa. Acolo să stai! Acum putem avea și noi puțină liniște! adăugă Sherry.

Și, câteva minute, a fost liniște. Dar nu mai mult. Deodată au început să se audă din baie zgomote de lucruri care cădeau, iar Mami și Sherry s-au grăbit să vadă ce se întâmpla. Majoritatea pisicilor ar fi început să miaune tare, dar nu și Nocturnel. El s-a gândit la o modalitate mult mai rapidă de a obține ce dorea.

cat © Kevin; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DUMNEZEU

ÎȘI PREZINTĂ LEGEA

Dumnezeu este foarte puternic și ne iubește. Dacă Îi cerem să ne ajute să ascultăm, El ne va ajuta. Iar noi vom fi copiii Lui deosebiți.

DUMINICĂ

Moise tocmai primise ajutor de la Ietro, socrul lui. Acum, în loc să-i ajute pe oameni în toate problemele lor, Moise rezolva doar chestiunile cele mai grele. Alți bărbați care Îl iubeau pe Dumnezeu rezolvau neînțelegerile mai ușoare. Moise a fost înțelept când a luat în seamă ideea cea bună a lui Ietro.

După aceea, Dumnezeu i-a condus pe israeliți mai departe, în pustiu. Ei au traversat câmpii nisipoase pe care nu puteau crește nici iarbă, nici copaci, apoi au traversat trecători înguste printre stânci mari și munți ai deșertului. Uneori, munții păreau că blochează drumul. Dar, continuând să meargă după stâlpul de nor, israeliții găseau cărări suficiente de late cât să meargă pe ele.

După ce au parcurs un drum îngust printre niște stânci înalte, ei au ajuns la o mare câmpie întinsă și nisipoasă. Chiar în față se înălța un munte uriaș – muntele Sinai. Stâlpul de nor s-a mutat sus, sus și tot mai sus pe vârful muntelui și a rămas acolo.

Poporul s-a oprit și el și și-a întins corturile. **Exodul 19:2** Aceasta avea să fie casa israeliților pentru aproape un an întreg. În seara aceea, când s-a lăsat întunericul, stâlpul de foc strălucea peste corturile lor, luminând tabăra și reamintindu-le de grija iubitoare a lui Dumnezeu. Iar în timpul nopții, mana a căzut încetător pe pământ pentru ca ei să aibă ce să mănânce dimineața.

LUNI

Israeliții tocmai ajunseseră la muntele Sinai și își așezaseră tabăra pe o câmpie întinsă și nisipoasă, chiar în fața muntelui. Cât de mici se simțeau ei în timp ce se uitau la muntele uriaș și vedeau rocile aride și nisipul din jurul lor! Aici, în mijlocul deșertului, oamenii se simțeau mai aproape de Dumnezeu și le era mai ușor să se gândească la El.

Dumnezeu îi adusese pe israeliți aici ca ei să poată învăța mai multe despre El și să se asemene mai mult cu El. Ca să îi ajute pe oameni să Îl cunoască mai bine, Dumnezeu intenționa să le prezinte Legea Sa cu însăși vocea Lui. El l-a chemat pe Moise să se întâlnească cu El sus, în vârful muntelui. Singur singurel, Moise a urcat pe cărarea abruptă și s-a apropiat de norul în care Se afla Dumnezeu. El a vorbit cu Moise și i-a transmis un mesaj pentru israeliți. Dumnezeu dorea să fie împăratul lor, iar ei să fie poporul Lui deosebit, mai aproape de El decât oricare alt popor. **Exodul 19:4-6** Dumnezeu voia ca Moise să îi întrebe pe israeliți dacă erau de acord să asculte de Dumnezeu.

După ce a coborât de pe munte, Moise i-a chemat pe conducătorii poporului la o întâlnire. Când le-a zis tot ce a spus Dumnezeu, cum au răspuns ei? **Versetul 8**

MARTI

După ce a terminat de vorbit cu Dumnezeu pe muntele Sinai, Moise a coborât și a vorbit cu conducătorii israeliților. Le-a spus că, dacă vor asculta de Dumnezeu, ei vor fi poporul Lui deosebit. Conducătorii poporului au promis că vor face tot ce a zis Dumnezeu.

Moise s-a întors pe munte și a vorbit iarăși cu Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a spus că El le va vorbi israeliților după trei zile. Dar poporul nu era pregătit să-L audă pe Dumnezeu vorbind. Dumnezeu este sfânt și oamenii trebuie să fie foarte respectuoși atunci când se întâlnesc cu El. Așadar, El i-a spus lui Moise că poporul trebuia să facă trei lucruri pentru a se pregăti. Care erau acelea? **Exodul 19:10-12**

Primul: să-și mărturisească toate păcatele. Nu se puteau întâlni cu Dumnezeu până când nu le erau iertate toate păcatele, iar inima și mintea să le fie curate. Al doilea: Dumnezeu a zis că ei trebuiau să-și spele toate hainele. El dorea ca trupul și hainele lor să fie curate. Al treilea: Dumnezeu i-a spus lui Moise să construiască o barieră, ca un fel de gard, la baza muntelui, de jur împrejurul lui. Acest lucru era necesar astfel încât nimeni din popor sau dintre animale să nu vină prea aproape de prezența sfântă a lui Dumnezeu și să moară. Gardul îi ajuta pe oameni să fie în siguranță.

Moise a coborât iarăși pe cărarea de munte. Avea un mesaj deosebit de valoros pentru israeliți.

Este important ca noi să fim plini de respect când ne întâlnim cu Dumnezeu? **Psalmi 89:7**

MIERCURI

Dumnezeu tocmai îi spusese lui Moise să le transmită israeliților cum să se pregătească pentru a auzi glasul Lui. Ei trebuiau să facă trei lucruri. Îți amintești care erau acelea?

Moise i-a adunat pe israeliți și le-a spus că Dumnezeu le va vorbi după trei zile. Pentru a fi gata, ei trebuiau să-și mărturisească păcatele și să-și spele hainele. Corpul și mintea lor trebuiau să fie curate.

Poporul a ascultat de Moise și a început să se roage și să-și mărturisească păcatele. Apoi, toți și-au spălat cu grijă hainele. **Exodul 19:14** Ce făcea Moise în timp ce poporul se pregătea? Se asigura că bărbații construiau un gard în jurul muntelui, exact așa cum spusese Dumnezeu.

În dimineața zilei a treia, poporul era gata să-L audă pe Dumnezeu vorbind. Oamenii trebuie să se fi întregat cum era să auzi vocea lui Dumnezeu. Crezi că au continuat să se întrebe în sine lor dacă toate păcatele fuseseră mărturisite și iertate?

În liniște și cu respect, ei priveau cum norul de pe muntele Sinai se făcea din ce în ce mai negru și mai dens. Ce au văzut și au auzit apoi oamenii? **Versetul 16**

JOI

Vârful muntelui era acoperit cu un nor gros și negru. Se făcea tot mai negru și mai negru. Era așa de dens încât nimeni nu putea vedea prin el. A continuat să coboare încet, tot mai jos, până când tot muntele a fost acoperit de întuneric.

Israeliții priveau în tăcere cum fulgere strălucitoare ieșeau din norul negru. Ascultau cum tunetele bubuiau cu putere și cum făceau ecou în munții din apro-

piere. Era o priveliște uimitoare. Dintr-odată s-a auzit un sunet puternic de trâmbiță, adică un fel de trompetă. A continuat să răsună mult, mult timp – din ce în ce mai tare. Sunetul de trâmbiță îi chema pe oameni să se întâlnească cu Dumnezeu. Ce s-a întâmplat după aceea? **Exodul 19:17**

Acum totul arăta de parcă muntele Sinai luase foc, deoarece Dumnezeu, înconjurat de o mulțime de îngeri, a coborât pe vârful lui. Nori mari de fum s-au ridicat și întregul munte s-a cutremurat.

Trâmbița răsună mai tare și tot mai tare, iar oamenii erau speriați și tremurau. **Versetul 16** Până și Moise tremura de frică.

Exact atunci Dumnezeu l-a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Îți poți imagina cum e să urci în acel nor gros și negru în care era Dumnezeu?

VINERI

Dumnezeu tocmai îl chemase pe Moise pe vârful muntelui Sinai, care era acoperit de un nor gros și negru. Tunete și fulgere ieșeau din nor și foc și fum se ridicau din vârful muntelui. Dar, pentru că asculta de Dumnezeu, Moise a putut să urce în siguranță acolo unde era El. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să facă? **Exodul 19:21**

Dumnezeu a vrut ca Moise să le reamintească israeliților să nu se atingă de gard sau de munte. El nu voia ca cineva să moară. Moise l-a spus că peste tot în jurul muntelui era un gard și că poporul nu putea trece de el. Totuși, Dumnezeu dorea în continuare ca Moise să coboare și să-i avertizeze iarăși pe oameni că era foarte important să facă exact ce spusese El.

Moise l-a ascultat pe Dumnezeu și s-a întors jos, la popor. L-a avertizat să stea departe de munte. Toți oamenii au ascultat și nimeni nu s-a atins de munte.

Apoi tunetele au încetat și trâmbița n-a mai sunat. Cu toții erau foarte tăcuți și serioși. Apoi Dumnezeu a vorbit. Primele Lui cuvinte au arătat cât de mult îi iubea pe israeliți și Îi păsa de ei. **Exodul 20:1,2**

Dumnezeu le-a reamintit cu blândețe că El era Dumnezeul care îi salvase din mâna egiptenilor. Dorea ca ei să știe că, deși

este sfânt și foarte puternic, El este în același timp și blând, bun și iubitor. Apoi Dumnezeu a rostit Cele Zece Porunci sfinte ale Lui. Acestea sunt foarte, foarte importante! Vom afla mai multe despre ele în următoarea noastră lecție.

TEXT DE MEMORAT

„Iar dragostea este aceasta:
să umblăm potrivit cu poruncile Lui.”
(2 Ioan 6, NTR)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc pentru că ești puternic și sfânt și că mă iubești! Sunt bucuros că mă poți ajuta să fiu și eu sfânt. Te rog, iartă-mi păcatele și ajută-mă să fiu curat și îngrijit! Vreau să Te ascult și să fiu copilul Tău deosebit. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Trebuie să ne temem de Dumnezeu?

Îi place lui Dumnezeu ca noi să fim curați și îngrijiti?

Vrea Dumnezeu să ne păstrăm hainele și camerele curate și îngrijite? De ce?

Ar trebui să ne pară rău pentru ce facem greșit? Ar trebui să-l vorbim lui Dumnezeu despre acest lucru?

Dumnezeu a vrut ca israeliții să fie poporul Lui deosebit. Vrea El ca și noi să fim oamenii Lui deosebiți?

Dumnezeu ne iubește. Ne va ajuta El să fim copiii Lui deosebiți?

STUDIU SUPLIMENTAR

Exodul 19; 20:1-20

Patriarhi și profeți, capitolul 26 (ultimele 3 paragrafe) și capitolul 27 (primele 8 paragrafe)

Istoria mântuirii, capitolul 18 (până la „Proclamarea Legii lui Dumnezeu”)

MOTANUL NOCTURNEL

Partea VII. De Amy Sherrard

...un pisoi care a locuit cu familia Sherrard, o familie de misionari în Filipine.

Într-o după-amiază de Sabat, Nocturnel a fost închis în baie. Cu toții se bucurau de el, dar Mami îl considera uneori sâcâitor. Când au auzit zgomote de lucruri sparte, Mami și Sherry s-au dus repede să vadă ce se întâmpla.

Când au deschis ușa, Nocturnel stătea pe corpul cu sertare, având o privire nevinovată. Pe jos se aflau lucrurile care stătuseră ordonat pe dulap. Nocturnel dăduse jos intenționat tot ce era pe el. Unele lucruri erau sparte, altele se vărsaseră. Era un dezastru. Bineînțeles că a fost certat, dar el a fugit în sufragerie, a privit în jur, apoi a traversat camera unde mânca de obicei familia, apoi bucătăria și a ajuns la farfuria lui cu mâncare. După ce a luat o gustare, s-a întins pentru un pui de somn.

Toată lumea s-a amuzat de această întâmplare, dar Sabatul următor membrii familiei s-au asigurat că lucrurile erau în siguranță în spatele ușilor închise ale dulapului de deasupra. Acum, se gândiră ei, Nocturnel nu mai poate ajunge la niciun obiect.

Nu au trecut multe săptămâni și Nocturnel a fost iarăși închis în baie. De data aceasta, membrii familiei se relaxau discutând liniștiți – pentru un timp. Când au auzit aceleași zgomote de lucruri care cădeau, nu le-a venit să creadă. Iar Mami s-a dus repede să vadă ce se mai întâmplase de data aceasta. Nocturnel stătea din nou pe același dulap, cu o privire nevinovată.

Pisicile au un miros uimitor de bun și probabil că Nocturnel sărise și găsisese spațiul gol de pe dulapul cu sertare. Poate că nasul îi spusese că ceea ce dorea se afla în spatele ușilor închise de deasupra. Cumva, Nocturnel ajunsese cu lăbuța și deschisese o ușă. Apoi, probabil că a sărit în dulap și, chiar acolo, înaintea lui, se afla tot ce încerca el să găsească.

Aceea a fost ultima oară când Nocturnel a fost închis în baie. De atunci înainte, când făcea probleme, Nocturnel trebuia să stea în pivniță, unde putea să cotrobăie cât dorea.

Deja fetele se întorseseră în Statele Unite pentru a urma școala de asistente medicale. Erau mereu nerăbdătoare să afle vești de acasă. A fost foarte distractiv să audă ce făcuse

Nocturnel.

Apoi, Mami a aflat că tatăl ei (bunicul Denei și al lui Sherry) era pe moarte. Ea a călătorit până în Canada, acasă la părinții ei. Familia era foarte tristă. Tati și Nocturnel au rămas singuri în Filipine până la următorul concediu.

Tati se întreba ce va face cu Nocturnel pe timpul concediului. Toți prietenii familiei Sherrard îl cunoșteau și îl iubeau pe motanul cel negru și amuzant, așa că era foarte greu să aleagă unde să îl lase. În cele din urmă, Tati a ales o gazdă pentru el, apoi a zburat cu avionul ca să fie cu Mami și cu fetele.

Ca de obicei, timpul a zburat foarte repede. Când a sosit timpul de întoarcere în Filipine, Bunica a venit și ea cu ei. Îi era foarte dor de soțul ei, dar avea amintiri frumoase de pe vremea când amândoi fuseseră misionari în India și în Burma timp de mulți ani. Iar acum era foarte bucuroasă să fie iarăși misionară.

Nu le-a trebuit mult să se acomodeze, apoi a sosit timpul ca Nocturnel să fie iarăși împreună cu ei.